

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1936

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΕΛΛΗΝΙΣ"

"HÉLLÉNIS,"

Revue mensuelle du Conseil National des femmes Héliennes

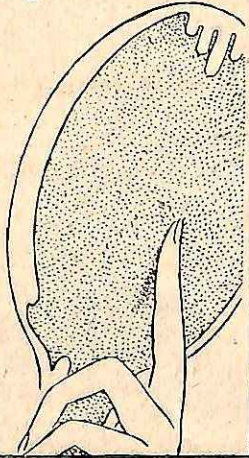
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Από τὰ σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα, ὑπὸ Α. Κουτσουμάρη. — Αλέξ. Ζαΐμης, νεκρολογία — Στήλη εἰρήνης. — Ποιήματα Ἑλίο. Ψαρά. — Συμπλώματα ἐκφυλισμοῦ, ὑπὸ Henri Decugis. — Φθινόπωρον, ὑπὸ Γ. Ἀννίνου. — Ὁ κλέφτης, διήγημα ὑπὸ Marthe Ravenne. — Ποιήματα ὑπὸ Ξεν. Καστριάκη. — Ζεσταίνομαι, ὑπὸ Colette. — Ἑπαγγελματικὸς προσανατολισμός, ὑπὸ Ε. Ρ. — Γράμματα πρὸς τὴν Ἑλληνίδα. — Τὰ δικαιώματα τῶν γυναικῶν νὰ ἐργάζωνται. — Μία ἀνθρωπιστικὴ προσπάθεια, ὑπὸ Λουκίας Τσοκοπούλου. — Ἡ ὁργάνωσις τοῦ Παιδικοῦ Κήπου Πετραλώνων, ὑπὸ Θ. Κοκόλη. — Ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον. — Εἰδήσεις. — Καλλιτεχνικὴ Κίνησις. — Ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας τοῦ Βερολίνου, ὑπὸ Δομ. Λανίτου. — Τὸ σπίτι μας. — Ἐκδόσεις. — Μόδες. — Μέσα καθαρισμοῦ δέρματος, ὑπὸ Mme Ketty.

Ἐπὶ τῆς Συντάξεως ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Δοκιμάσατε καὶ σεῖς τὴν ὑπέροχην Πούδρα FORVIL καὶ θὰ ἐκτιμήσητε τὴν διαφορὰν ἀπὸ κάθε ἄλλην • Θὰ σὰς ζωογονήσῃ τὴν ἐπιδερμίδα καὶ θὰ σὰς χαρίσῃ τὴν δροσιὰ τῆς νεότητος • Ζητεῖτε τὴν Πούδρα FORVIL ἀρωματισμένην μὲ τὸ θαυμάσιον ἄρωμα "5 FLEURS," • Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ καταστήματα • Τὸ μεγάλο κουτί πρὸς Δραχμὰς 55 καὶ τὸ μικρὸ κουτί πρὸς Δραχμὰς 35 • Ζητήσατε ἀπὸ τὴν Ἀντιπροσωπεῖαν δείγμα πρὸς δοκιμήν.

SOMMAIRE

Les problèmes sociaux modernes, par A. Coutsoumaris. — Alex. Zaïmis, necrologie. — Colonne de la Paix. — Poèmes par Elis. Psara et Xen. Kastrinaki. — Symptômes de décadence, par Henri Decugis. — Automne, par G. Anninos. — Un voleur, par M. Ravenne. — J'ai chand, par Colette. — Orientation professionnelle, par H. R. — Lettre à l'Hellenis. — Le droit des femmes de travailler — Un effort humanitaire, par Lucie Tsocopoulo. — L'organisation du Jardin d'Enfants du C. N. — A travers le monde. — Nouvelles. — Mouvement artistique. — L'Olympiade de Berlin, par Dom. Lanitou. — Notre foyer. — Modes. — Le nettoyage de la peau, par Mme Ketty.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου εἰκὼν παριστᾷ κυρίαν μὲ φορεσιὰ τῆς «Κόρης τῶν Ἀθηνῶν». Ἡ φωτογραφία μᾶς παρεχωρήθη εὐγενῶς ἀπὸ τὴν καλλιτέχνιδαν κ. Νέλλην Ἐρμού 18.

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ Δρχ. 100
Ἑξάμηνος » 60
Ἐξωτερικοῦ σελίνια 7
Ἑξάμηνος » 4

Τιμὴ ἐκάστου τεύχους
ἀπλοῦ Δρ. 10
διπλοῦ » 15

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶναι προπληρωτέαι.

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΑΛΕΞ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΑΙΟΛΟΥ 31, ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 25-202

PASSIFLORINE

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἡ **Passiflorine** (Πασιφλορίνη) ἀποτελεῖ τὴν φυτοθεραπευτικὴν ἀγωγὴν τῶν διαταραχῶν τοῦ συμπαθητικοῦ καὶ παρασυμπαθητικοῦ αἵτινες συνοδεύουν τὸν βίον τῆς γυναικός.

Κατὰ τὴν ἡβην. Κατὰ τὰς καταμηνίους περιόδους.

Κατὰ τὴν κύησιν. Κατὰ τὴν ἐμμηνόπαυσιν εἰς τὰς

ψευδομητρικὰς παθήσεις.

Ἡ **Passiflorine** (Πασιφλορίνη) εἶναι τὸ φάρμακον τῶν διανοομένων, καλλιτεχνῶν, καθηγητῶν, ἐπιχειρηματιῶν κ.λ.π.

Ἡ **Passiflorine** (Πασιφλορίνη) θεραπεύει τὴν ὑπερκόπωσιν, πάσης φύσεως νευρασθένειαν καὶ ἄϋπνιαν, δύναται δὲ νὰ λαμβάνεται συνεχῶς ἄνευ φόβου δηλητηριάσεως ἢ τοξικομανίας, διότι οὐδὲν τοξικὸν περιέχει.

ΜΕΣΑΙ ΔΟΣΕΙΣ: 4 κοχλιάρια τοῦ καφέ (ἀνὰ 2 πρὸ ἐκάστου γεύματος).

LABORATOIRES DE LA PASSIFLORINE
G. REAUBOURG
DOCTEUR EN PHARMACIE
2 RUE BOUCICAUT PARIS XV

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΕΤΑΙΡΙΑ "ΔΑΦΝΗ"
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 28 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΓΕΙΡΣΙΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΚΑΛΕΚΑΡΕΣΣΕΩΝ

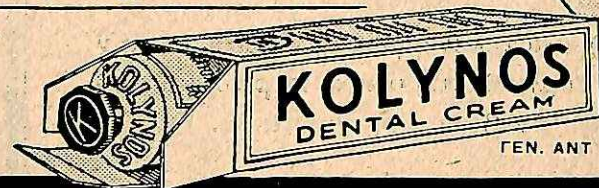
ΗΜΕΡΟΜ. 10-9-81
ΑΡΙΘ. 30254

Μια αντισηπτική 'Οδοντοκρέμα
ή οποία αφαιρεί τās κηλίδας και άπο
δίδει στὰ δόντια τήν φυσικήν των λευ-
κότητα είναι ή

ΚΟΛΥΝΟΣ

είς τήν όποιαν άπενεμήθη υπό τής Χ Διε
θνοϋς Έκθέσεως Θεσσαλονίκης μέγα
βραβείον «έκτός συναγωνισμού».

Είς τήν κρέμαν ξυρίσματος ΚΟΛΥΝΟΣ
άπενεμήθη επίσης υπό τής αϋτής Έκθέ-
σεως τὸ χρυσούν μετάλλιον.

ΓΕΝ. ΑΝΤ ΜΩΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ ΟΔΟΣ ΣΚΟΥΛΕΙΟΥ 3, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΩΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΑΣ ΕΝΑ
ΝΕΟΝ ΘΕΛΗΤΡΟΝ

Αυτή είναι Έπιτυχία

νά έρθε τήν πούδρα πού πηγαίνει στόν τύπο σας. Γι αυτό ζητείτε τήν Μυστι-
κού Πούδρα και τὸ Κομπάκτ Μυστικόν σύμφωνα μέ τόν πίνακα τοϋ Σέρκ
πού εϋρίσκεται είς όλα τὰ Καταστήματα και σας λέγει ποιὸς συνδυασμός
πηγαίνει καλύτερα στήν επιδερμίδα σας, τὰ μαλλιά και τὰ μάτια σας. Ἡ
πούδρα Μυστικόν τοϋ Σέρκ στρώνει τόσο καλὸ στήν επιδερμίδα σας ὥστε
αφομοιώνεται μ' αϋτήν. Πούδρα Μυστικόν σέ κουτιά τών Δρ. 80.- και
50.- Κομπάκτ Μυστικόν Δρ. 40.- Έναντι 38px. γραμμήσμου αποστέλ-
λεται δείγμα πούδρας & κομπάκτ.
Γεν. Αντ.: Οίκος Π.Ι. Μαγκριώτη,
Ερμού - Νίκης 10, Αθήναι.

Πούδρα
Mystikum

SCHERK
Ἡ Λοσιὸν πρόσωπου Scherk ξαννιά-
νει τὸ δέμα, αἰσθητικὸν τὸ πρόσωπο
Ζητήσατε φυλλάδιο τών ὁροχμῶν 90. και 55

ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ LAMBO

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ Ι ΣΤ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1936

ΑΡΙΘ. 10

Ύπό τὰ σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα.

Τὰ Ύπνωτήρια Ἀθηνῶν (άνδρων και γυναικῶν).—Πότε και πῶς πρόκειται νά λει-
τουργήσουν.—Ποῖοι και ποῖαι θὰ γίνωνται δεκτοί.

Ύπό ΑΡ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗ, δικηγόρου

Ἐπὶ τέλους χάρις στόν κ. Κορυζή, τὸν ἀκού-
ραστο Ὑπουργὸ τῆς Προνοίας, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε
ἀπόφασι νά μὴν ἀφήσει καμμιά κοινωνική
πληγὴ ἀγιάτρευτη στόν τόπο μας, πρόκειται
ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ ν' ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία
τοῦ Ὑπνωτηρίου Ἀθηνῶν στὸ ὁποῖον θὰ μπο-
ροῦν νά διανυκτερεύουν κάθε βράδυ 200 πρό-
σωπα. Σ' ἓνα ἐγκαταλειμμένο κτίριο τοῦ Δή-
μου στῇ Λεωφόρῳ Ἀλεξάνδρας πού εἶχε κτι-
σθῇ πρὸ ἐτῶν γιὰ νά χρησιμεύσῃ ὡς Μαιευ-
τήριον, μὰ δὲν χρησιμοποιήθηκε, γιατί μετά
τὸ κτίσιμό του εὐρέθη πῶς ἦταν ἀκατάλληλο
γιὰ τὸ σκοπὸ, πὺν προωριζέτο, γίνονται μὲ
πυρεϊώδη προσπάθεια αἱ ἀναγκαῖαι ἐπισκευαὶ
ὑπὸ τήν ἐπίβλεψιν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύμα-
τος, ὥστε πρὶν ἀρχίσῃ τὸ τσουχερὸ κρῦο τοῦ
χειμῶνα νά μπορέσουν νά βροῦν ἄσυλο οἱ
ἄστεγοι τῶν Ἀθηνῶν.

Ἔτσι δὲν θὰ ὑπάρχουν πειὰ ἄνθρωποι πὺν
νά εἶναι ἀναγκασμένοι, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν πὺν
νά κοιμηθοῦν, νά περνοῦν τὴ νύχτα τους στὰ
παγκάκια τῶν Δημοσίων ἢ Δημοτικῶν κήπων,
στ' ἀλούλια πὺν εἶναι γύρῳ ἢ μέσα στὴν πόλιν
στῆς σπηλιές, στὰ βαγόνια τῶν σιδηροδρόμων
στὰ καροτσάκια τῶν μικροπωλητῶν, στῆς σκά-
λες τῶν ὑπογείων, στὰ γιαπιά, στὰ διανυκτε-
ρεύοντα καφφενεῖα κλπ.

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. θὰ μποροῦν
νά ξαπλώσουν σ' ἓνα ἀνθρωπινὸ κρεβάτι μέσα
σ' ἓνα ξεστὸ θάλαμο και νά νοιώσουν ἔτσι τὴ
γλυκεῖα θαλπωρὴ, πὺν ἀπὸ καιρὸ ἔχουν στερηθῇ.

Βέβαια ἡ θέσις τοῦ οἰκήματος στὸ ἀρκεῖα
ἀπομεμακρυσμένο αὐτὸ σημεῖο τῆς πόλεως ἀπο-

τελεῖ μειονέκτημα. Τὸ ἄσυλο αὐτὸ γιὰ νά ἀποβῇ
χρήσιμο γιὰ τὸ σκοπὸ πὺν προορίζεται, πρέπει
νά βροῖσκειτο στὸ κέντρο τῆς πόλεως. Εἰς τὸ
τετραγώνον μεταξύ Πλατείας Κουμουνδούρου,
ὁδοῦ Ἀθηνᾶς—Πλατείας Λαυρίου, ὁδοῦ Ἀγίου
Κωνσταντίνου—Θεοδ. Δεληγιάννη. Κοντὰ δη-
λαδὴ στὴν Κεντρικὴ ἀγορὰ, στῇ Λαχαναγορὰ,
στὴν Ὀμόνοια και στοὺς Σιδηροδρομικοὺς
Σταθμούς. Κοντὰ στὰ μέρη ὅπου βροῖσκουν συ-
νήθως δουλειὰ οἱ ἄστεγοι, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν
μόνιμη δουλειὰ, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται ἐκτά-
κτως ἀπὸ τοὺς ἐμπορευομένους, κι' ἀπὸ τὸν
κόσμο σὲ ἀχθοφορικὲς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐρ-
γασίες. (Ξεφορτώνουν αὐτοκίνητα, μεταφέρουν
τὰ ψώνια στὰ σπίτια τῶν πελατῶν κλπ). Βέ-
βαια, θὰ εἶναι δύσκολο νά ξεκινηθῇ τὸ βράδυ
ἀπὸ τῇ Λαχαναγορὰ π.χ. νά πᾶν στῇ Λεω-
φόρῳ Ἀλεξάνδρας γιὰ νά κοιμηθοῦν, τὴ στιγμὴ
πὺν ξέρουν, πῶς τὸ ἐπόμενο πρῶτὸ πρέπει νά
κάμουν περὶ πάλιν τὸ δρόμο αὐτὸ, γιὰ νὰ ῥοθουν
στὰ κέντρα νά βροῦν καμμιά δουλειὰ, γιὰ νά
ἐξοικονομήσουν τὸ ψωμί τους. Γιατὶ βέβαια
περὶ πληρωμῆς εἰσιτηρίῳ τράμ ἐκ μέρους τῶν
γιὰ τὴ μετάβασί των δὲν μπορεῖ νά γείνη
λόγος, τὴ στιγμὴ πὺν εἶναι ζήτημα, ἂν ἐξοι-
κονομοῦν τὸ ψωμί τους. Ἀλλὰ εἴπαμε, ἡ λύσις
εἶναι προσωρινή. Ἐντὸς ὀλίγου σ' ἓνα οἰκό-
πεδο τοῦ Δήμου πὺν εἶναι στῇ γωνία τῶν
ὁδῶν Μενάνδρου και Βηλαρᾶ, τὸ ὁποῖον ἔχει
ὅλη τὴ διάθεσι νά παραχωρήσῃ και θὰ παρα-
χωρήσῃ ἀσφαλῶς ὁ Δήμος, θὰ ἀρχίσουν αἱ
ἐργασίαι γιὰ τὴν ἀνέγερσι τοῦ ὁριστικοῦ ὕπνω-
τηρίου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι τέλειον ἀπὸ πάσης

απόψεως, όχι μόνον γιατί θ' ανεγερθῇ εἰδικῶς γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ, ἀλλὰ γιατί θὰ βρίσκεται στὸ κέντρον τῆς πόλεως ἐκεῖ ποῦ πράγματι χρειάζεται.

Τὸ Ἰδρυμα προβλέπεται νὰ λειτουργῇ ὡς ἑξῆς:

Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἔπρεπε νὰ ληφθῇ πρόνοια νὰ καθαρίζονται καὶ ν' ἀποφθειριάζονται οἱ προσερχόμενοι γιὰ πρώτη φορὰ πρὸς διανυκτέρευσι, ν' ἀπολυμαίνονται δὲ τὰ ῥοῦχα τους. Πρὸς τοῦτο ἔγινε πλήρης ἐγκατάστασις ζεστοῦ νεροῦ καὶ ἀπολυμαντικοῦ κλιβάνου. Ἐτσι κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς νεοεισερχομένους θὰ περνᾷ ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, θὰ βγάξῃ στὸ ἀποδυτήριον τὰ ῥοῦχα του (τὰ ὁποῖα θὰ παραλαμβάνῃ ὁ ἀπολυμαντὴς γιὰ τὸν κλίβανον), θὰ περνᾷ νὰ κἀνῃ ἕνα ντους καὶ νὰ πλυθῇ καὶ σαπουνισθῇ μὲ ζεστὸ νερό, θὰ φορᾷ καθαρά ῥοῦχα τοῦ ἰδρυματος καὶ κατόπιν θ' ἀνεβαίνει στὸ θάλαμον νὰ κοιμηθῇ. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ προσωπικὸ τοῦ ἰδρυματος θὰ ὀρῇ νὰ μένουν χωριστὰ τὰ παιδιὰ, χωριστὰ οἱ τοξικομανεῖς, χωριστὰ οἱ ἀλῆτες καὶ χωριστὰ ὅσοι δὲν ἔχουν ξεπέσει ἐντελῶς, ἀλλὰ πρόσωρινῶς ἐστερηθήκαν τῶν μέσων συντηρήσεως καὶ στέγης ὅπως εἶναι ὅσοι ἔρχονται ἐδῶ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας γιὰ νὰ βροῦν δουλειά. Οἱ θάλαμοι θὰ θερμαίνονται καλὰ τὴν νύκτα τὸ χειμῶνα. Ὁ κ. Φίλων μάλιστα μὲ τὸν πρακτικισμὸ ποὺ τὸν διακρίνει ἐπενόησε εἰδικὸ κρεβάτι, τέτοιο ὥστε νὰ μὴ ἔχουν μέρος νὰ εἰσχωροῦν παρᾶσιτα (κορηοὶ κλπ.) καὶ νὰ δημιουργοῦν ἐστίες. Ἀντὶ δὲ γιὰ στρώμα θὰ χρησιμοποιοῦνται κουβέρτες πάνω ἀπὸ ἰσχυρὸ κάμπο, ὅπως στὰ κρεβάτια ἐκστρατείας, τόσο πρακτικὰ ὅμως τοποθετημένο ὥστε νὰ μπορῇ ν' ἀφαιρῇται σὲ κάθε στιγμή καὶ ν' ἀπολυμαίνεται στὸν κλίβανον. Ἐτσι ἀντιμετωπίζεται ἀποτελεσματικὰ τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος τοῦ ἰδρυματος, τὸ κυριώτερον ἐξ ὅλων.

Ὅλην τὴν νύκτα ὁ θυρωρὸς καὶ οἱ θαλαμοφύλακες θὰ παραμένουν ἀγρυπνοὶ, ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέπουν νὰ γίνωνται εἰς τοὺς θαλάμους ἀταξίαι ἢ ἄλλαι ἀσχημίας. Πέραν ὅμως τῆς 10ης μ. μ. τὸν χειμῶνα ἢ τῆς 11ης μ. μ. τὸ καλοκαίρι δὲν πρέπει νὰ γίνωνται δεκτοὶ στὸ Ἰδρυμα ἄλλοι πρὸς διανυκτέρευσιν πλὴν ἐκείνων

ποὺ θὰ προσάγουν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα. Βεβαίως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται δεκτοὶ μεθυσμένοι ἢ παρὰφρονες. Ὅλοι θὰ ξυπνοῦν στὰς 6—7 π. μ., θὰ πλύνωνται, θ' ἀφήνουν τὰ ῥοῦχα τοῦ ἰδρυματος, θὰ παραλαμβάνουν τὰ δικά των ἀπολυμασμένα, θὰ πέρουν ἕνα ρόφημα (καφὲ ἢ τσάι), μὲ λίγο ψωμὶ καὶ θὰ φεύγουν ἀμέσως. Κανενὸς ἢ παραμονὴ δὲν θὰ συγχωρῇται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἐντὸς τοῦ ἰδρυματος. Ἐὰν κανεὶς ἐξ αὐτῶν συμπέσῃ νὰ ὀρρωσθήσῃ, θὰ μεταφέρεται σὲ ἐξωριστὸ θάλαμον, θὰ τοῦ παρέχεται ἡ πρώτη ἱατρικὴ περίθαλψις καὶ τὴν ἐπομένην θὰ παραπέμπεται στὸ κατάλληλον νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν. Δὲν θὰ μένῃ δηλαδὴ οὔτε ὡς ἄρρωστος τὴν ἡμέρα στὸ Ἰδρυμα.

Ποιοὶ ὅμως θὰ γίνονται δεκτοὶ στὸ Ἰδρυμα; Βέβαια δὲν ἐπιδιώκεται μὲ τὴν ἰδρυσί του νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς στέγης στὴν πρωτεύουσα. Οὔτε ἐξ ἄλλου πρόκειται, οὔτε κἀν θεωρεῖται σκόπιμον, νὰ ἐξασφαλισθῇ μόνιμη στέγη καὶ πρῶτὸν ρόφημα σὲ ὠρισμένα ἄτομα, γιατί ἔτσι θὰ ὑπεθάλπετο τὸ πνεῦμα τῆς τεμπελιάς καὶ τοῦ παρασιτισμοῦ. Θὰ χρησιμεύσῃ ἀπλῶς τὸ Ἰδρυμα ὡς ἕνας μεταβατικὸς σταθμὸς, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ μποροῦν νὰ βρίσκουν πρόσωρινῶς στέγη ἀνθρωπινή, ὅσοι δὲν ἔχουν ποῦ νὰ κοιμηθοῦν μέχρις ὅτου βροῦν δουλειά. Μέχρις ὅτου δηλαδὴ ἀποκτήσουν τὰ μέσα νὰ μπορέσουν νὰ νοικιάσουν ἕνα δωμάτιον νὰ μένουν. Ἡ μέχρις ὅτου βρεθῇ μιὰ θέσις σ' ἕνα θεραπευτήριον γιὰ ὅσους ἀπ' αὐτοὺς εἶναι τοξικομανεῖς, ἢ μέχρις ὅτου ἐξευρεθοῦν τὰ μέσα, γιὰ νὰ σταλοῦν στὴν ἐπαρχίαν τους, ὅσοι ἔχουν οἰογένειες ἐκεῖ. Γιατὶ στὸ ὑπνοτήριον θὰ γίνωνται δεκτοὶ καὶ ἀλῆται καὶ τοξικομανεῖς καὶ ἄνεργοι ποὺ ἤλθαν ἀπὸ τὸ χωριὸν τους νὰ βροῦν δουλειά, ἐξώδενσαν ὅτι εἶχαν μαζὺ τους καὶ κατόπιν γυρίζουν στὴν πόλιν, χωρὶς νὰ ἔχουν οὔτε τι νὰ φᾶνε, οὔτε ποῦ νὰ κοιμηθοῦν, ἀλλ' οὔτε καὶ πῶς νὰ ἐπιστρέψουν στὰ χωριά τους.

Σκοπὸς δηλαδὴ τοῦ ἰδρυματος δὲν θὰ εἶναι μόνον νὰ παρέχῃ στέγη στοὺς ἀστέγους, ἀλλὰ καὶ νὰ μεριμνᾷ γιὰ τὴν τοποθέτησίν των σ' ἐργασία, νὰ παραπέμψῃ ὅσους ἐξ αὐτῶν εἶναι ἄρρωστοι, τοξικομανεῖς κλπ. στὰ διάφορα θερα-

πευτήρια καὶ τέλος ν' ἀποστέλλῃ στοὺς ἐπαρχίας ὅσους ἔχουν ἔλθει ἀπ' ἐκεῖ καὶ δὲν ἔχουν τὰ μέσα οἱ ἴδιοι νὰ γυρίσουν. Ἐτσι προβλέπω ὅτι θὰ συντελέσῃ ὅχι μόνον εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἀστυφιλίας ἀκόμα.

Βέβαια ἡ ὅλη αὕτῃ ἐργασία προϋποθέτει συνεργασία μὲ τὰ διάφορα φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, τὴν ὁποίαν ἐγγιᾶται ἡ ὑπαγωγή του στὸν ὀργανισμὸν τοῦ πατριωτικοῦ Ἰδρυματος. Πρὸ παντὸς ὅμως μὲ τὴν ἀστυνομίαν. Ἄν δὲν ἀναλάβῃ αὕτῃ μὲ φανατισμὸ τὴν περισυλλογὴν τῶν προσώπων ποὺ σήμερον διανυκτερεύουν στὸ ὑπαιθρον καὶ τὴν παραπομπήν των στὸ Ἰδρυμα, τὰ κρεβάτια τοῦ ἰδρυματος θὰ μένουν κενὰ τοῦλάχιστον τοὺς πρώτους μῆνας. Φαντάζομαι ὅμως πῶς ἡ ἀστυνομία θὰ κάμῃ τὸ πᾶν γιὰ νὰ συντρέξῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ αὐτοῦ. Γιατὶ ἔχει κάθε συμφέρον πρὸς τοῦτο, ἐφ' ὅσον βαρύνεται μὲ τὴν εὐθύνη τῆς προλήψεως τοῦ ἐγκλήματος. Ἐνα σημαντικὸ ποσοστὸ ἐγκλημάτων θὰ μειωθῇ ἀσφαλῶς τότε. Δὲν ἔχω δὲ καμμιά ἀμφιβολίαν, ὅτι **θὰ λείψουν ἐντελῶς** οἱ ληστεῖες ποὺ μέχρι σήμερον γίνονται εἰς βάρος τῶν ζευγαριῶν ποὺ τὰ παρᾶσιν ἡ ἀγάπη τους νὰ μποῦν τῆς βραδυῆς ὥρες μέσα στὰ πεῦκα τοῦ Ζαπτείου, τοῦ Λυκαβηττοῦ, τοῦ λόφου τοῦ Φιλοπάπου κλπ. γιὰ νὰ περάσουν τρυφερὰς στιγμὰς μακριὰ μὲν ἀπ' τὴν κίνησιν καὶ τὰ μάτια τοῦ κόσμου, μπροστὰ ὅμως στὰ μάτια τῶν ἀλητῶν ποὺ διανυκτερεύουν ἐκεῖ μέσα καὶ οἱ ὁποῖοι κάνουν ὅλες αὐτὰς τῆς ληστείας.

Ἀμα ὅμως κάθε ἕνας ποὺ καταλαμβάνεται διανυκτερεύων ἐκεῖ προσάγεται στὸ ὑπνοτήριον, οἱ ληστεῖες θὰ λείψουν, γιατί δὲν θὰ ὑπάρχουν λησταὶ νὰ τῆς διαπράξουν.

Ἐπὶ πλέον θὰ ἐλαττωθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοξικομανῶν θὰ κλείσουν δὲ ἐλλείψει πελατείας καὶ πολλὰ κέντρα ποὺ μαζεύονται ἤδη τὴν νύκτα οἱ χασισολογοὶ, τοξικομανεῖς κλπ. Τὸ ἔργον ὅμως τῆς ἀστυνομίας πρέπει νὰ σταματᾷ εἰς τὸ κατόφλι τοῦ ἰδρυματος. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ στὰ ὄργανά της νὰ ἐπωφελοῦνται τῆς εὐκαιρίας καὶ νὰ ἐνεργοῦν ἔλεγχον μεταξὺ τῶν διανυκτερευόντων πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν τυχόν καταδιωκομένων μεταξὺ αὐτῶν. Δὲν πρό-

πει νὰ γίνεαι δηλαδὴ ἐκεῖνο, ποῦ ἐγένετο ἄλλοτε στὸς Πάτρας σ' ἕνα μικρὸ παρόμοιον ἄσυλον, ὅπου κάθε ἀστυνομικὸς τῆς ἀσφαλείας ἔμπαινε κι' ἐξύπνα τοὺς διανυκτερεύοντας νὰ κάμῃ ἔλεγχον. Βεβαίως, ἂν ὑπάρχουν ἐγκληματῖαι μεταξὺ αὐτῶν πρέπει νὰ συλλαμβάνωνται, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ βρεθῇ τρόπος νὰ γίνεαι κι' αὐτό, χωρὶς νὰ γείνεται ἀνησυχία τὴ νύκτα μέσα στὸ Ἰδρυμα.

Ἀνάλογα θὰ ὀργανωθῇ φαντάζομαι καὶ τὸ Ὑπνωτήριον τῶν Γυναικῶν σ' ἕνα οἶκον τοῦ Δήμου ἐπίσης ποὺ βρίσκεται κοντὰ στὸ ὑπνωτήριον τῶν ἀνδρῶν ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Δυτικὴν πλευρά του, τὸ ὁποῖον ἐπίσης θὰ παραχωρήσῃ ὁ Δήμος.

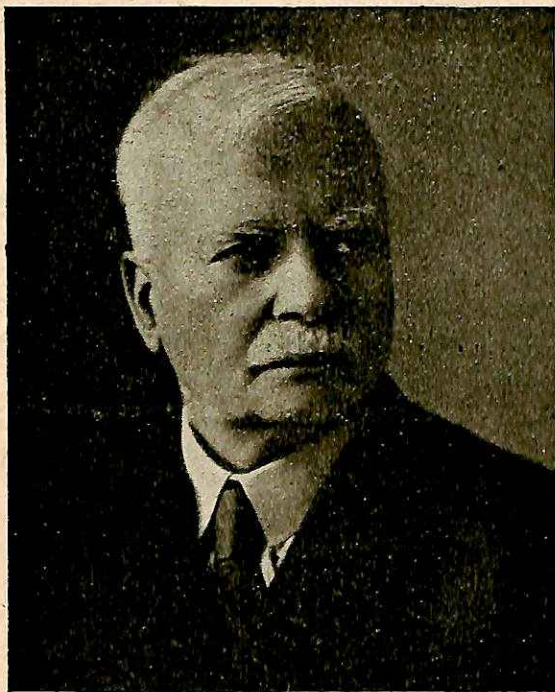
Στὴν δεσποινίδα Ἀμαλία Λυκουρέζου ἀνετέθη, ὡς πληροφοροῦμαι, ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸ τῆς Προνοίας νὰ μελετήσῃ τὸν τρόπο τῆς λειτουργίας του.

Βέβαια γι' αὐτὸ δὲν θ' ἀπαιτηθοῦν παρὰ 40 περίπου κρεβάτια καὶ ὅχι πολλὰ ἐξοδα ἐπισκευῆς κλπ. καὶ γιατί ὁ ἄνω ὄροφος τοῦ οἰκήματος αὐτοῦ διατηρεῖται σὲ πολὺ καλὴ κατάστασιν ἀλλὰ καὶ γιατί δὲν ἔχει ἀνάγκη εἰδικῶν ἐγκαταστάσεων γιὰ ἀπολύμανσιν κλπ., γιατί δὲν ἔχουμε εὐτυχῶς γυναῖκες ἀλήτισσες νὰ γυρίζουν στοὺς δρόμους ὅπως οἱ ἄνδρες, ὥστε νὰ παρίσταται ἀνάγκη ν' ἀποφθειριστοῦν καὶ ν' ἀπολυμανθοῦν τὰ ῥοῦχα τους σὲ κλίβανον. Τὸ Ὑπνωτήριον αὐτὸ προορίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τῆς ὑπηρετίαις ποὺ φεύγουν ἢ διώχνονται ἀπὸ τὰ σπίτια ποὺ ὑπηρετοῦν καὶ διότι δὲν ἔχουν ποῦ νὰ μένουν, διανυκτερεύουν στὰ μεσιτικὰ γραφεῖα ἢ στὸ ὑπαιθρον ἢ στὰ κρατητήρια τῆς ἀστυνομίας, ὑποκείμενα στὸν κίνδυνον νὰ πέσουν στὰ χέρια ἐκμεταλλευτῶν, καθὼς καὶ ὅσες βγαίνουν ἀποθεραπευμένες ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον Συγγροῦ μέχρις ὅτου ἀποσταλοῦν στὴς ἐπαρχίας των, στοὺς γονεῖς των κλπ. ἢ μέχρις ὅτου τοποθετηθοῦν σὲ δουλειά.

Ἐτσι χάρις στὸν κ. Κορυζῆ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι μόνον ἕνας ἰδεαλιστής, ποὺ ἡ ψυχὴ του δονεῖται ἀπὸ ἀθροιστικὸ αἶσθημα καὶ δραματίζεται ἐπὶ τῆς Ὑπουργίας του νὰ λύσῃ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἕνας μεγάλος ρεαλιστής ποὺ θέλει

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ἀπέθανε στή Βιέννη, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς νοσηλείαν, ὁ Ἀλέξανδρος Ζαΐμης, ὁ πολιτικός ἀνὴρ, ποὺ εἰς τὴν μακρὰν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του ἀνῆλθεν εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώ-

ματα. Ἐτσι ἐχορημάτισε Πρωθυπουργός, Ὑπατος Ἀρμοστής Κρήτης, Διοικητής τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς καὶ τέλος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Ἡ Πατρις τοῦ εἶνε εὐγνώμων διὰ τὸς πολυτίμους ὑπηρεσίας ποὺ τῆς παρέσχεν.

κάθε σχέδιο ποῦ συλλαμβάνει νὰ τὸ πραγματοποιῇ μὲ καταπληκτικὴ γοργότητα, σ' ἓνα μῆνα μέσα δὲν θὰ ὑπάρχῃ πουθενὰ στὴν πρωτεύουσα οὔτε ἓνας ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν ἔχη «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει». Ἀπ' ὅτι μάλιστα μαθαίνω γογγύοντα παρόμοια ὑπνωτήρια θὰ λειτουργήσουν καὶ πρέπει νὰ λειτουργήσουν καθ' ὅμοιον τρόπο σ' ὅλες τῆς μεγάλες πόλεις, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴ Θεσσαλονίκην. Ἐτσι σύντομα ἀσφαλῶς θὰ θεραπευθῇ μία κοινωνικὴ πληγὴ ἀπὸ τῆς πεῖδι θλιβερῆς τῆς χώρας μας.

ΑΡ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΡΗΣ

Στήλη Εἰρήνης.

Ἐνῷ μαίνεται ὁ ἐμφύλιος πόλεμος στὴν Ἰσπανία, συνῆλθε τὴν 3 - 6 Σεπτεμ. στὰς Βρυξέλλας τὸ προαγγελθὲν Διεθνὲς Συνέδριον Εἰρήνης, τοῦ ὁποῦ ἡ Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ εἶχεν ἀπευθύνει εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὴν ἐξῆς ἐκκλησίαν:

«Ἡ Εἰρήνη κινδυνεύει:

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν, τὸ ὄργανον τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς, ποὺ δημιουργήθηκε ὕστερα ἀπὸ αἱματηρὸ πόλεμο, γιὰ νὰ λύσῃ εἰρηνικῶς ὅλες τὶς διαφορές, διέρχεται σοβρωτάτην κρίσιν.

Ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι ποὺ ἐξυμνοῦν τὸν πόλεμον, τὸ αἶσχος αὐτὸ τῆς ἀνθρωπότητος ὡς κατιτὶ ἐνδοξον, ἡρωϊκόν.

Μπρὸς στὴν κατάστασι αὐτὴ καλοῦμεν ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ὅλες τὶς ὁργανώσεις ποὺ ἔχουν στὰ προγράμματά τους τὴν ὑπεράσπισιν τῆς εἰρήνης, νὰ ἐνώσουν τὶς προσπάθειές των.

Μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ στὸν κόσμο μητέρα, ἀδελφὴ σύζυγος ποὺ νὰ κωφεύσῃ στὴν ἐκκλησίαν αὐτὴ γιὰ τὸν παγκόσμιον συναγεμῶ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης;»

Στὰς Βρυξέλλας προσῆλθαν πάμπολλα διεθνῆ καὶ ἐθνικὰ σωματεῖα: πολιτικά, θρησκευτικά, κοινωνικά, εἰρηνιστικά, ἀνθρωπιστικά, ὁργανώσεις ἀνδρῶν, γυναικῶν, νέων, ἐνώσεις ἀριστέρων καὶ δεξιῶν. Ὅλοι ἐδειξαν τὴ θέλησιν νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ ἐκφράσουν τὴν πίστην των στὴν Κ.Τ.Ε. καὶ στὸ Παγκόσμιον Συνέδριον τῆς Εἰρήνης. Ἦταν μιὰ ἐπιβλητικὴ ἐκδήλωσις τοῦ πόθου γιὰ τὴν εἰρήνην ποὺ κατέχει τὴν ψυχὴ τῶν λαῶν. Εἰς 33 χώρες ἐσχηματίσθησαν ἐπιτροπὲς ποὺ συμπράττουν μὲ τὰς διαφόρους ὁργανώσεις, καὶ ἥδη σημειώνονται εὐχάριστα ἀποτελέσματα στὴν Ἀγγλίαν, στὶς Ἡν. Πολιτεῖες, στὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ ἄλλοι.

Κάθε ἐθνικὴ ἐπιτροπὴ ἀντιπροσωπεύονταν ἀπὸ δύο ἀντιπροσώπους: ἡ Ἑνωσις γιὰ τὴν Κ.Τ.Ε., ἡ Παγκόσμιος Ἑνωσις Γυναικῶν, ἡ Διεθνὴς Ὁμοσπονδία Διανοουμένων, ἡ ἐκκλησία, τὰ συνδικάτα, τὰ συνεργατικὰ σωματεῖα, ὅλα βρέθηκαν πρόθυμα νὰ στείλουν ἀντιπροσώπους στὸ συνέδριον, στὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύθη καὶ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ ὁργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐθέσπισε τὶς ἐξῆς τέσσαρες ἀρχὲς διὰ τῶν ὁποίων νομίζει ὅτι θὰ μπορέσῃ νὰ στερεωθῇ ἡ Παγκόσμιος Εἰρήνη.

1) Τὸ ὑποχρεωτικὸν ἀπαρβίαστον τῶν συνθηκῶν.

2) Τὸν περιορισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν κατόπιν διεθνῶς συμφωνίας, καὶ τὴν κατάργησιν τῶν ἐκ τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας προερχομένων κερδῶν.

3) Τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κ.Τ.Ε. ὅπως μπορέσῃ νὰ προλαμβάνῃ καὶ νὰ σταματᾷ τοὺς πολέμους διὰ μιᾶς ἀποτελεσματικῆς ὁργανώσεως ὁμηδικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀμοιβαίας βοήθειας.

4) Τὴν δημιουργίαν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Κ.Τ.Ε. ἐνὸς δοκιμασμένου μηχανισμοῦ ποὺ θὰ θεραπεύῃ τὶς διεθνεῖς καταστάσεις αἱ ὁποῖαι θὰ μπορούσαν νὰ προκαλέσουν πόλεμον.

Εἰς τὴν κινητοποίησιν αὐτὴν πρωτοστάτησαν αἱ γυναῖκες μὲ τὴν Ἑνωσιν ὑπὲρ τῆς Εἰρήνης καὶ τοῦ Ἀφοπλισμοῦ, ἡ δὲ πρόεδρος τῆς κ. Dingman περιέλαβε στὴν Ἑνωσιν δεκατέσσαρες νέες γυναῖκες ὁργανώσεις.

Εἶθε αἱ προσπάθειαι αὐταὶ νὰ στεφθοῦν ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Τὸ νὰ «εὐχόμεθα» τὴν εἰρήνην εἶνε σὰν νὰ εὐχόμεθα καλὴν υγίειαν ἢ καλὴν τύχην... Πρέπει νὰ δημιουργήσωμε μιὰ ἡθικὴ δημοσίαν υγίειν ποὺ θὰ εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐμποδίσῃ τὶς ἐπιδημίες ὁμηδικῆς τρέλλας ποὺ καταλήγουν σὲ πόλεμον. Αἱ πρόοδοι στὴν κατεύθυνσιν αὐτὴ, ὅπως καὶ ἄλλοι, συντελοῦνται ἀνάλογα μὲ τὶς προσπάθειες ποὺ κάνομε. Ἡ εἰρήνη δὲν εἶνε κατιτὶ ἀφηρημένο, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς ἐργασίας τῶν ἀνθρώπων, ὅπου συντονίζονται εἰς ἓνα ἁρμονικὸ σύνολον αἱ πραγματικότητες, τὰ συμφέροντα καὶ αἱ νέαι ἀντιλήψεις περὶ τοῦ δικαίου.

Πεῦκα

Ὡ πεῦκα, τῶν ἡρώων βουνῶν θεοί!
Ποῦ δὴν σὶς δέριει τοῦ πελάγου ὁ μπάτης
Σὰς στέλνει ἡ θάλασσα ὁρμηγὸ φίλι
Ἀπ' τ' ἀφρισμένα κύματά της

Ὡ πεῦκα, ποῦ σὰς καμαρώνει ἡ γῆ.
— Πανώρεια, ἀγνὰ, περήφανα παιδιὰ της
Κι' ἡ ριζὲς σας βυζαίνουν τὴ ζωὴ
Μεσ' ἀπ' τὰ σπλάγχνα τὰ βαθειὰ της

Ὡ πεῦκα, ποῦ μεσ' ἀπ' τὸν ἄπειρο οὐρανὸ
Παντοτεινὸς σας φίλος καὶ προστάτης
Σὰς στέλνει ὁ ἥλιος χάδι φωτεινὸ,
Κι' ἡ νύχτα τὴ γλυκεῖά δροσίᾳ της

Ὡσὰν κι' ἐσὺς ποθῶ νάμαι κι' ἐγώ.
Νὰ μ' ἔχη ἡ Φύσις στὴν πλατεῖά ἀγκαλιά της
Νὰ ζῶ σὲ κύμα, σὲ ἥλιο σὲ οὐρανὸ
Καὶ νὰ μοῦ λέει τὰ μυστικὰ της

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ Π. ΨΑΡΑ

Συμπτώματα ἐκφυλισμοῦ

Υπὸ Henri Decugis

Ὁ ἐκφυλισμὸς ὠρισμένων ἐνστίκτων ἢ αἰσθημάτων παρουσιάζεται πάντοτε περὶ τὸ τέλος τῶν περιόδων τοῦ πολιτισμοῦ.

Κατὰ τὸν ἐκπετμὸν τῆς ἀρχαίας Ρώμης καὶ πρὸς τὸ τέλος τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας παρετηρήθη κατὰπτωσις τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθηματος καὶ μὲ ἐλαχίστας ἐξαιρέσεις ἀδιαφορία τοῦ λαοῦ, γιὰ τὴν εἰσβολὴ τῶν βαρβάρων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ ἦταν ἀνεκαθεν ἡ ὑποχρεωτικὴ στρατιωτικὴ θητεία τῶν Ρωμαίων πολιτῶν. Τὸν καιρὸ ὅμως τῆς καταπτώσεως οἱ αὐτοκράτορες δὲν κατάρθωναν πλέον νὰ τὴν ἐπιβάλλουν. Ἀναγκάζονταν νὰ ἔχουν στρατοὺς ἀπὸ μισθωτοὺς βαρβάρους ποὺ τοὺς ἀντέτασσαν εἰς ἄλλους βαρβάρους. Τὸ ἐθνικὸ πνεῦμα εἶχεν ἐξαφανισθῇ.

Ἡ σημερινὴ μας ἐποχὴ δείχνει, ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἐρθασαν στὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθηματος, ἰδίως ἐφάνη τοῦτο κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον. Τὰ ἔθνη τῆς λευκῆς φυλῆς ὀφείλουν στὸ αἶτημα αὐτὸ μὴ ἄγνωστη ὡς τότε συνδετικὴ δύναμις. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι παντοῦ σχεδὸν παρατηρεῖται ὁ ἐκπετμὸς αὐτοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐθνικισμοῦ ποὺ ἡκολούθησε τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Οἱ διδάσκαλοι τῶν δημοτικῶν σχολείων, οἱ καθηγηταὶ τῆς μέσης καὶ ἀνωτέρας παιδείας, οἱ κομμουνισταὶ καὶ σοσιαλισταί, κ' ἐν γένει τὸ διανοητικὸ κ' ἐργατικὸ προλεταριάτο ὅλων τῶν χωρῶν, εἶνε ἀναμφισβητήτως ὀλιγώτερον πατριῶται καὶ πῶς πολὺ ἀφωσιωμένοι στὴν πάλη τῶν τάξεων, παρ' ὅτι ἦσαν κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα. Τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα ἔχει περισσότερο διατηρηθῇ στοὺς ἀγροτικούς καὶ ἀστικούς πληθυσμούς.

Τὸ ἐθνικὸ ἐνστικτὸ ὅλο προοδεύει καὶ μεγαλύνει τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνάδου τῶν κρατῶν. Ἡ Ἑνωσις τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας πραγματοποιήθησαν βραδέως καὶ ὕστερα ἀπὸ μακροχρόνιους ἀγῶνας. Ἡ τάσις αὐτὴ τῶν λαῶν νὰ ἐνωποιοῦνται ὁμάδες ποὺ ἦσαν γιὰ πολλὸν καιρὸ χωρισμένοι καὶ ἐχθρικοὶ δὲν πρέπει ποσῶς νὰ θεωρεῖται ὡς πρωθύστερη ἢ ἀνώμαλη.

Εἶνε χρήσιμη καὶ μάλιστα ἀναγκαία. Δὲν ἔφθασε βέβαια ἀκόμη στὴν Εὐρώπη στὸ τέρμα τῆς. Ἦτοις θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα ποὺ θὰ ἰδοῦμε τίς Ἦνω- μένες Πολιτεῖες τῆς Εὐρώπης, ἐὰν κυριαρχήσουν αἱ ὁμοσπονδιακαὶ τάσεις ποὺ βρίσκονται κατ' αὐ- τὰς νὰ ὑποχωροῦν.

Ὅ,τι συμβαίνει μὲ τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα πα- ρατηρεῖται καὶ μὲ τὸ οἰκογενειακὸν ἐνστικτὸν καὶ αὐτὸ εἶχε ξεπέσει καὶ ἐκφυλλισθῇ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ρωμαϊκὴν κατάπτωσιν. Ἡ ἄλ- λοτε τόσο σερβαστὴ οἰκογενειακὴ ἐστία σιγὰ σιγὰ καταστρέφεται. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαζυγίων αὐ- ξάνει. Ἡ Ρωμαϊκὴ κοινωνία, ὅλο καὶ πρὸ διε- φθαρμένη συντρίβεται στὰ ὄργια, ὑποσκάπτεται, ὅπως καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἀπὸ τίς σεξουαλικὰς κα- ταχρήσεις, ποὺ προσβάλλουν βαθμὴδὸν ὅλες τίς κοινωνικὰς τάξεις.

Ἡ κατάστασις τῶν πολιτισμένων λαῶν εἶνε εὐτυχῶς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ὀλιγώτερον κακὴ, καὶ γενικῶς ὁ ἰδιωτικὸς βίος τῶν Εὐρωπαίων εἶνε σήμερον πολλὸ πρὸ ὑγείης. Ἐν τούτοις ἀνα- φαίνονται καὶ τώρα μερικὰ ἀνησυχητικὰ συμ- πτώματα: λ. χ. σημαντικὴ αὐξήσις τῶν διαζυ- γίων εἰς ὅλες τίς χώρες, ἐπίσης αὐξάνει ὁ ἀριθ- μὸς τῶν μετερχομένων τὴν πορνείαν εἰς μερικὰς μεγάλας πόλεις.

Στὶς Ἦν. Πολιτεῖες ὁ ἀριθμὸς τῶν διαζυγίων εἶνε πολλὸ μεγαλειότερος παρὰ σὲ ἄλλες χώρες (πλὴν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας). Αἱ θρησκευτι- καὶ καὶ οἰκογενειακαὶ παραδόσεις ἐδυσκόλευαν γιὰ πολὺν καιρὸ τὰ διαζύγια στὴ Μεγ. Βρετ- τάνια, ποὺ τὰ εὐνοοῦσεν ἐν τούτοις ἡ ζωὴ τῶν πόλεων. Μὰ σήμερα βρίσκεται καὶ ἐκεῖ ἡ χρι- στιανικὴ πίστις εἰς ὕφεσιν, καὶ ἡ μονοκατοικία, τὸ πατροπαράδοτο ἀγγλικὸ home, ποὺ ἐστὲ- γαζε μίαν καὶ μόνην οἰκογένειαν ὑποχωρεῖ στὶς πολυκατοικίες. Νέοι νόμοι, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἀναγκάστηκαν νὰ διευκολύνουν τὸ διαζύγιον, ποὺ ἦταν ἄλλοτε τόσο δύσκολον καὶ δαπανηρὸν.

Ὅχι ὀλιγώτερον ἀξιοσημείωτη εἶνε ἡ πλη- θώρα τῶν διαζυγίων στὴ Γαλλία, στὴ Δανία, στὴ Γερμανία καὶ στὸ Βέλγιον.

Στὴ Ρωσσία ἀνησυχεῖ τὸ ζήτημα αὐτὸ σο- βαρῶς τοὺς Σοβιετικοὺς κυβερνήτας. Τὸ 1934 ὁ ἀριθμὸς τῶν διαζυγίων ἔφθασεν εἰς τὸ 37 %

τῶν γάμων. Τὰ δὲ δύο τρίτα τῶν συζύγων ἔχουν παιδιὰ, τίς δὲ περισσότερες φορές ὁ διαζευγμέ- νος πατέρας κατορθώνει νὰ ξεφύγῃ τὸν νόμον ποὺ ἐπιβάλλει τὴν συντήρησιν τῶν παιδιῶν. Τὸ κράτος ἀναγκάζεται τότε ν' ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα τῶν παιδιῶν Ὁ Ρωσσικὸς τύπος κα- τακρίνει δριμύτατα τὴν ἐπιπολαιότητα στὶς οἰ- κογενειακὰς ὑποθέσεις, τίς χαρακτηρίζει ὡς ἔγ- κλημα, τὴν δὲ διαφθορὰ τὴν ὀνομάζει προσβολὴ κατὰ τῆς ἠθικῆς τάξεως τῶν Σοβιέτ.

Καὶ σ' αὐτὸ ἔχει δίκαιον. Κανένας πολιτισμὸς δὲν μπόρεσε νὰ σταθῇ ὅταν ἄφισε τὴν οἰκογένειαν νὰ διαλυθῇ.

Ὁ κίνδυνος ποὺ δημιουργεῖται γιὰ τὸ λευκὸ πολιτισμὸν ἐκ τοῦ ἐλευθέρου γάμου καὶ ἐκ τῆς βαθμιαίας διαλύσεως τῆς οἰκογενείας εἶνε πολλὸ σοβαρὸς. Γιατὶ εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ ἀνω- τερότητα τῶν λευκῶν ἀνθρώπων ὀφείλεται στὴν ἐξάφνισιν τῆς πολυγαμίας στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν κατάργησιν τῆς δουλείας.

Ἡ μονόγαμη οἰκογένεια εἶνε ἐκεῖνη ποὺ θε- μελίωσε καὶ στερέωσε τὸν σεβασμὸ πρὸς τὴν ἐστία, τὸ ἰσχυρὸν αὐτὸ κοινωνικὸ κύτταρον ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἀνηγέρθη ὁ Εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ μεγάλη αὐτὴ βάσις θὰ δια- σαλευθῇ, ἡ δύναμις τῶν λευκῶν φυλῶν θὰ κα- ταποντισθῇ καὶ θὰ συντριβῇ γιὰ πολλοὺς αἰῶνας.

Σφύριγμα

Μὲς στὴν ὁμίλῃ, μὲς στὸν κρύον ἀέρα
Τὸ σφύριγμα τοῦ τραίνου ἀπὸ μακρυνά
Μὲς στὴ χλωμὴ τοῦ φθινοπώρου μέρα,
Τὶ νοσταλγίες ξυπνᾷ μὲς στὴν καρδιά!

Πάνω ἀπ' τὰ δέντρα τὸν καπνὸ γιὰ λίγο,
Βλέπω ἐκεῖ πέρα κάτω καὶ ποθῶ
Γιὰ ἓνα ταξίδι μακρυνὸ νὰ φύγω,
Ποῦ νὰ μὴν ἔχει γυρισμό.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ Π. ΨΑΡΑ

Μὲ λίγα λόγια

Τὸ νὰ μὴ κάμωμεν ἀρεκτά, εἶνε σὰν νὰ μὴ κάνωμε τίποτε.

Ἐργασία ἡμιτελής εἶνε ἐργασία χαμένη.

Ὅμιλιες μὲ τὴν Λιλή.

Φθινόπωρον

Ὁ καιρὸς ἐφόρεσε τὰ χειμωνιάτικά του... Ὡ... τίποτε σοβρὸν... Μερικὲς γαρνιτούρες γκριζόμαυ- ρης γούνας στὸ γαλάζιο «μαντῶ» τοῦ, μερικὰ συννεφάκια, ἓνα δυὸ ἀστραπὲς στὰ βάρη τοῦ ὀρίζοντος, λίγη ψυχροῦλα, τόσο εὐχάριστη ποὺ μᾶς κάνει νὰ χωνώμωστε βαθειά, στῆς ψάθινες πολυθρόνες τῆς βεράντας, καὶ νὰ ρίχνωμε νο- σταλγικὰς ματιές, στὰ σκοτεινὰ βάρη τοῦ σα- λονιοῦ... Σήμερα νομίζω πῶς ἔπεσε καὶ τὸ πρῶτον κίτρινον φύλλον ἀπὸ τὴν λεῦκα. Ἐνα μικρὸ, στρογ- γυλωτὸ κίτρινον φύλλον ποὺ ἦρθε καὶ ἐστάθηκε στῆς γυμνὰς σου πλάτες, Λιλή, ὅπως τὸ μι- ραῖο ἐκεῖνο φύλλον τοῦ Σίγκφρηδ, προάγγελος καμμιᾶς μελλοντικῆς βεντούζας, ἴσως, ὅταν τὸν χειμῶνα θ' ἀρχίσῃς νὰ βήχῃς, νὰ φτερνίζεσαι σὰν γατίτσα, καὶ νὰ κουνᾷς τῆς πονεμένης πλά- τος σου...

Ἦρθε ὁ χειμῶνας, Λιλή... Ἦρθε δηλαδὴ τὸ φθινόπωρον, ὡσὰν ἓνας σαλπικοφόρος ταχυδρό- μος, ποὺ ἀναγγέλλει τὴν ἔλευσιν τοῦ γηραιοῦ λεωφορείου, καὶ λέει εἰς τὸν πανδοχέα: «Ἐτοι- μάστε τὰ καταλύματα». Δηλαδή, νεοελληνι- κώτερα εἰς τὸν ξενοδόχον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπο- βάλλεται πάντοτε ὁ λογαριασμὸς χωρὶς ποτὲ νὰ ἐρωτηθῇ; «Ἦρθε, ὁ χειμῶνας!... Ἐτοιμάσου. χρυσούλη μου!...». Ἐγώ, εἰμαι ἑτοιμὸς φυσικά! ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ ταχυδρόμος, σοῦ ἔφερε διά- φορα περιοδικὰ, μὲ τόσο νόστιμα πράγματα, καὶ ἀναμένω διαταγὰς... τί ἄλλο ἡμπορῶ νὰ κάμω!... Ἀ!... καὶ κάτι ἄλλο!... Νὰ σοῦ δώσω τὸ γούστο μου, γιὰ κάτι ποῦ δὲν πρόκειται νὰ τ' ἀκολου- θήσῃς... Τὸ γούστο τῶν ἄλλων, εἶναι πάντα μία λυδία λίθος διὰ τὸ γούστο τὸ δικό σου. Δὲν εἶναι τί νὰ διαλέξῃς... Εἶναι τί νὰ μὴ διαλέξῃς, καὶ νὰ μείνῃς στὴν πρώτη δική σου ἐντύπωσιν. Ποῦ μὴ τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἶναι πάντα ἡ περὶ κακὴ.

Ἐπειτα, εἶναι τόσο εὐχάριστον νὰ σὲ βλέπῃ κανεὶς νὰ διαλέγῃς. Καθισμένη σ' ἓνα ταμπουρέ, τὸ ἓνα πόδι ἐπάνω σ' ἄλλο, παίζοντας μὲ τὴν μιὰ γόβαν σου, ποὺ κτυπᾷς στὴν μικρὴ πτέρνα, τὸν δείκτη καὶ τὸ μεγάλο δάκτυλον τοῦ χεριοῦ σου ἀκουμπισμένον στὸ γόνα σου, νὰ πλαισιώ- νουν τὸ μικρὸ σαγῶνι, μελετᾷς ἐμβριθῶς τὰ νέα

μοντέλλα, σκύβεις καμμιὰ φορὰ τὸ κεφάλι περὶ κάτω, νὰ ἰδῇς καμμιὰ λεπτομέρεια, τ' ἀναση- κώνεις, νὰ ἰδῇς τὸ «ἔμφρε», καὶ περνᾷς ἔτσι, ὥρες ὀλόκληρες, βυθισμένη στὴν μελέτη, σὰν στρατη- γὸς τὴν παραμονὴ τῆς ἀποφασιστικῆς μάχης.. Ἐπειτα, δὲν μιλάς... Κάνεις, νοήματα, μὲ τὸ ἄλλο χέρι, νὰ σωπαίνῃ κανεὶς ὅταν σοῦ ἀπευθύνει τὸν λόγον καὶ εἶσαι ὅλο σκέψη καὶ συλλογισμούς, συν- δασμούς καὶ ὑπολογισμούς. Εἶσαι ἓνας θηλυκὸς «Στοχαστὴς» ἐνὸς ἄλλου Ροντέν, κλασσικὸς καὶ ἀμετάβλητος... Ἡ Γυναῖκα, καί, εἶσαι ἰδίως, ἐσὺ ποῦ λέω ἐν τούτοις, πῶς δὲν σκέπτεσαι ποτέ!...

Γ. ANNINOS

Marthe Ravenne

Ὁ κλέφτης

— Σοῦ εἶπα πῶς τὸν εἶδα, θεῖα Μαγδαληνή, μὰ ἄλλο νὰ στὸ λέω καὶ ἄλλο νὰ τάβλεπες. Τὸ σπῖτι ποὺ κάθεται εἶναι σωστὸ παλάτι, τὸ χτήμα του ἀπέραντον καὶ ἔχει τόσα ζῶα, ποῦ οὔτε καὶ αὐτὸς δὲν ξέρει πόσα εἶναι, κοπόδια καὶ κο- πᾶδια! Καὶ ὕστερα ἄλογα, μουλάρια. Οὔτε μπο- ρεῖς νὰ τὰ φανταστῇς, γιατί ἐδῶ σὲ μᾶς δὲν ὑπάρχουν τέτοια πράγματα. Πρέπει νὰ πάει κα- νεὶς σ' ἐκεῖνα τὰ διαβολομέρη γιὰ νὰ κερδίσῃ τέτοια περιουσία. Τυχερὸς ἦταν ὁ γυιὸς σου, κυρὰ Μαγδαληνή.

Ὁ ἄνθρωπος σῶπασε· στὸ νοῦ του ἀναπο- λοῦσε τὸ πελώριο χτήμα τοῦ γυιοῦ τῆς Μαγ- δαληνῆς, τὰ τόσα καὶ τόσα στρέματα ποῦ φθάνανε ἰσὺν τὸ τροπικὸ δάσος.

— Σωστός Κροῖσος ἔγινε ὁ Δῆμος σου! ἐπρό- σθεσε κατάπληκτος ἀκόμα ποῦ στὸ μακρυνὸ του τρεῖδι εἶδε τόσα πλούτη στὰ χέρια ἐνὸς συγ- χωριανοῦ τοῦ ποῦ ἄλλοτε δούλευε μὲ τὸ μερο- κάματο στὰ ξένα χωράφια.

Καὶ ἄφισε τὴ γρήν σχεδὸν ἀπολιθωμένη μὲ τὰ νέα ποῦ τῆς ἔφερε καὶ πῆρε τὸν κατήφορον πρὸς τὸ σπῖτι του.

Ἡ κυρὰ Μαγδαληνὴ τὸν κύτταξε νὰ κατε- βαίνει τὸ μονοπάτι ἀνάμεσα σὲ βατομουριές, καὶ ξαναμπῆκε στὸ σπῖτι τῆς, ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν ξεχαρ- βαλωμένη πολυθρόνα κοντὰ στὸ παράθυρον καὶ ἔ-

μεινε εκεί ακίνητη με τὰ χέρια σταυρωμένα στα γόνατα.

Τὸ παιδί της! Ὡστε δὲν εἶχε πεθάνει! Ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια τῆς εἶχεν εἰπεῖ μιὰ μέρα χωρίς κανένα προοίμιο:

— Φτάνει πιά, μάννα, φεύγω. Δὲν μπορῶ νὰ δουλεύω γιὰ τοὺς ἄλλους. Θέλω νὰ πάω νὰ κάμω τὴν τύχη μου.

Κ' ἔφυγε σὲ μιὰ χώρα μακρινή, ποὺ οὐτε τ' ὄνομά της ἔξερε καλὰ καλὰ νὰ πεῖ ἡ κυρὰ Μαγδαληνή. Κ' ἔκτοτε ποτὲ δὲν τῆς ἦλθε καμμιὰ εἴδησί του.

Δέκα χρόνια! Πόσο εἶχε περιμένει σ' αὐτὲς τὲς ἀμέτρητες μέρες. Μὲ τί λαχτάρα ἤλπιζε νὰ λάβει μιὰν ἐπιστολή.

Μὰ τίποτε δὲν ἤρχονταν νὰ ταραξῇ τὴ μοναξιά της, καὶ ἡ μάννα θαρροῦσε πῶς μιὰ βαρεὶὰ πέτρα τοῦ τάφου ἐπλάκωνε τὴν καρδιά τοῦ παιδιοῦ της.

— Νὰ ξεχάσει τὴ γρηὰ μάννα του, ὁ Δῆμος της! Ὅχι, ἀδύνατο, γιατί ἦταν καλὸς γιὸς Σίγουρα, καὶ τὸ τοῦ εἶχε συμβῆ.

Αὐτὰ ἔλεγε στὸν ἑαυτὸ της χωρίς νὰ ἐξωτερικεύει τὴν ταραχή καὶ τὸν πόνο της. Μιὰ μέρα πῆρε ἀπόφασι καὶ κατηφόρησε πρὸς τὸ σπῆτι τοῦ παπᾶ.

Πόσο τὴ θυμώτανε, τὴν πικρῇ ἐκείνη μέρα. Ἦταν ἀνοιξι, οἱ ψιλὲς κορυφὲς τῶν βουνῶν ἦσαν ἀκόμα χιονισμένες καὶ λαμποκοποῦσαν σ' ἓνα τριανταφυλλένιο φῶς μέσα στὸ γαλάζιο οὐρανό, καὶ ἡ γῆ ἀνέδιδε χίλια ἀρώματα τῆς ξαναγεννημένης ζωῆς. Ἡ κυρὰ Μαγδαληνὴ ἔνοιωσε πῶς βαρὺ τὸν πόνο της καὶ τὸ βάδισμά της ἔγινε πῶς βραδύ. Μὰ σταμάτησε καὶ ἀντιστάθηκε ἐνάντια στὴ λιποψυχία αὐτὴ καὶ ἔτσι ἐξακολούθησε τὸ δρόμο της ὡς ποὺ ἔφθασε.

— Καλὴ μέρα, θεῖα Μαγδαληνή, τῆς εἶπεν ὁ παπᾶς. Ἐρχεσαι γιὰ τὸ ἀγόρι σου; Ἡ φωνή του τῆς φάνηκε σὰν νὰ κρυβε τὴν ἰδέα τοῦ θανάτου.

Κ' ἐκεῖνος νόμιζε πῶς δὲν ζοῦσε πιά ὁ Δῆμος της, ἔτσι τῆς ἔλεγε, Ὡστε ἦταν ἀλήθεια; Δὲν εἶχε πιά παιδί! Ἡ φοβερὴ αὐτὴ ἐρώτησι στριφογύριζε μέσα στὸ μυαλό της, χωρίς νὰ μπορεῖ νὰ βρῇ μιὰ παρήγορη ἀπάντησι.

Ἦστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ χτύπησε πένθιμα καὶ ἡ κατὰμονη μάννα

θαρροῦσε πῶς ἡ ψυχὴ τοῦ πεθαμένου της παιδιοῦ θὰ πετοῦσε μὲ τοὺς θλιβεροὺς αὐτοὺς ἤχους σὲ ψιλὲς, ἄγνωστες σφαῖρες. Καὶ σὰν ἔγινε τὸ μνημόσυνο, ἐξακολουθοῦσαν οἱ μέρες νὰ περνοῦν μονότονες πάνω στὸ σιωπηλὸ αὐτὸ πόνο ποὺ ἐσφράγιζε τὸ στόμα τῆς γρηᾶς μὲ μιὰν ἄγρια σιγή.

— Σκληρὴ γυναῖκα, ἡ Μαγδαληνή, λέγανε οἱ συγχωριανοὶ της βλέποντας τὸ πετρωμένο πρόσωπό της, χωρίς κλάμμα, χωρίς χαμόγελο.

Ναί! σκληρὴ καὶ ἀκαμπτη. Ἐφρόντιζε τὰ τοῦ σπιτιοῦ της, τίς κατσίκες, τίς κόττες της, σὰν νὰ μὴν εἶχε συμβῆ τίποτε, χωρίς νὰ μιλᾷ μὲ κανένα, πάντα μόνη μὲ τὸ πένθος της.

Καὶ τώρα ποὺ εἶχαν περάσει δέκα χρόνια μὲ τὸν πόνο ποὺ τρυποῦσε τὴ καρδιά της, νὰ, ἔρχεται ἓνας ἄνθρωπος καὶ τῆς λέει: «Ὁ γιὸς σου; μὰ δὲν πέθανε. Ζῇ καὶ βασιλεύει, ἔγινε πλούσιος καὶ σὲ ξέχασε, αὐτὸ εἶνε ὅλο!»

— Σὲ ξέχασε!

Οἱ δύο αὐτὲς λέξεις ἦταν μιὰ μαχαιριά γιὰ τὴ γρηὰ Μαγδαληνὴ δὲν μποροῦσε καλὰ καλὰ νὰ τὸ καταλάβει. Προσπαθοῦσε στὴ φοβερὴ μοναξιά της νὰ θυμηθῇ ὅλες τὲς τρυφερὲς στιγμὲς ποὺ εἶχε περάσει μὲ τὸν ἀχάριστο σὰν ἦταν παιδί. Μὲ ὅλην αὐτὴν τὴν ἐγκατάλειψι ἡ μάννα ὅμως δὲν σκέπτεται νὰ τοῦ θυμώσῃ καὶ ὁ δικὸς της πόνος κάνει σιγὰ σιγὰ τόπο σ' ἓνα αἶσθημα ὑπερφηφάνειας ποὺ γεμίζει τώρα τὴν ταπεινὴ της καρδιά.

Τὸ ἀγόρι της εἶνε πλούσιο, τόσο πλούσιο ποὺ κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ μετρήσῃ τὰ χρήματά του. Σὲ ὅλη τὴ χώρα δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἀφέντης! Ὁ Δῆμος μου! Τὸ παιδί μου!

Ἐνωσε τὰ χέρια της καὶ ἀπηύθυνε μιὰν ἀόριστη προσευχὴ στὴ θεῖα πρόνοια, ξεχνώντας ὅτι ὁ γιὸς της τὴν εἶχεν ὀλότελα ἀποκλείσει ἀπὸ τὰ τόσα καλὰ του.

Μὲ τρεμουλιαστὰ δάχτυλα ξύλωσε ἀπὸ τὸ κεφαλόδεμά της τὴ μικρὴ λουρίδα ἀπὸ μαῦρο κρέπι, ποὺ ὁ ἥλιος καὶ οἱ βροχὲς τὴν εἶχαν πρασινίσει. Ἦστερα ἀνοιξε τὴ κασέλα της καὶ ἀνέσυρε κάτω ἀπὸ τὰ ροῦχα της ἓνα σακουλάκι, ἔβγαλε μερικὰ νομίσματα καὶ τὰ ἔπαιξε μέσα στὰ δάχτυλά της.

— Σὺν γυρίσει τὸ παιδί μου θ' ἀγοράσω ἓνα

καινούργιο σάλι. Δὲν πρέπει νὰ ντρέπεται γιὰ τὴ μάννα του.

Καὶ ἀπὸ τὴ μέρα κείνη ἡ τόσο σκληρὴ καὶ σιωπηλὴ γρηὰ Μαγδαληνὴ, στέκονταν καὶ κουβέντιαζε μὲ τὲς γειτόνισσες γι' αὐτὸν τὸν Κροῖσο ποὺ ἦταν τὸ παιδί της.

Βχερὶά σύννεφα σκέπαζαν τὸ φεγγάρι· τὸ χωριὸ ἦταν βυθισμένο στὸ σκοτάδι καὶ στὸν ὕπνο.

Ὁ Δῆμος σηκώθηκε μὲ προσοχὴ καὶ πρόβαλε μέσα ἀπὸ τὰ χαμόδετρα ὅπου εἶχε κρυφτῇ ὅλην τὴν ἡμέρα, γιατί ντρέπονταν τὰ κουρελιασμένα ροῦχα του, τὰ μακρὰ του γένεια. Ἐπῆρε σιγὰ τὸ μονοπάτι στὰ πλάγια τοῦ βουνοῦ ὅπου εἶχε ζήσει τὴν παιδικὴ του ἡλικία, κάθε καμπὴ τοῦ δρόμου τοῦ θυμίζε μιὰν ἀφελῆ χαρὰ τῆς εὐτυχισμένης ἐκείνης ζωῆς.

Τώρα πλησίαζε τὸ σπῆτι τῆς μάννας του, ξέρει πῶς θὰ τὸ ἴδῃ στὴ στροφή τοῦ δρόμου.

Ἡ μάννα του! Ὁ ἄνδρας δὲν μπόρεσε νὰ καταστελεῖ ἓνα καρδιοχτύπι, ἀναπολῶντας τὸ ριτηδωμένο πρόσωπο ποὺ τὸ εἶχε ξεχάσει τόσα χρόνια.

Εἴξερε πῶς θὰ βλεπε μέσα στὰ σκληρὰ μάτια τῆς μητέρας του μιὰ φρικτὴ μορφή καὶ σκύβοντας τὸ κεφάλι, ἔνοιωσε γιὰ πρώτη φορὰ μιὰ τύψι στὴ καρδιά του.

Μ αὐτὸ δὲν διήρκεσε πολὺ· ἡ ψυχὴ του εἶχε μολυνθῇ μὲ τὴν ἀθλιότητα τῶν καταγωγέων, μὲ ρυπαρότητες τοῦ Ρίο καὶ τοῦ Μπουένος Ἀίρες, τὸ κορμί καὶ τὸ μυαλό του ἦσαν τόσο καμμένα ἀπὸ τὸ πολὺ σπῆτρο ποὺ εἶχε πιῇ, ποὺ ἡ εὐεργετικὴ στιγμιαία συγκίνησις γλίστρησε ἀπὸ πάνω του σὰν τὸ καθαρὸ νερὸ ἀπὸ σπασμένο ποτήρι.

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι εἶχε κάμει τὴν τύχη του στὴ Νότιο Ἀμερικὴ· γιὰ κάμποσο καιρὸ ἦταν ὁ πῶς πλούσιος χτηματίας τῆς περιφέρειας. Μὰ ἀρρώστεια ἔπεσε στὰ κοπάδια του, πανούκλα ἀποδεκάτισε τ' ἄλογά του, καὶ κατεστράφηκαν οἱ καρποὶ τῆς κολοσιαιᾶς ἐργασίας του. Μισοκατεστραμμένος καὶ ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὴ κτηνοτροφία καὶ τοὺς κινδύνους της, ἔπῃγε στὸ Ρίο καὶ ὕστερα στὴν Ἀργεντινὴ, ὅπου ἤλπιζε μὲ τολμηρὲς κερδοσκοπίες νὰ ξανακάμῃ περιουσία.

Μάταια προσπάθεια! Ἐχασε ἐκεῖ ὅτι τοῦ

ἔμεινε καὶ προσπαθοῦσε τὴν κατάντια του νὰ τὴν πνίξῃ στὸ μεθύσι σύροντας τὴν ἀηδία του σὲ ὅλα τὰ δυσώγυμα μέρη ὅπου συναντῶνται οἱ ὑποπτες ἐπιχειρήσεις καὶ τὸ ἐγκλημα. Καὶ ὅταν βρέθηκε χωρίς λεπτὸ, ἐνήργησε νὰ σταλῇ στὸν τόπο του μὲ μιὰ φρικτὴ σκέψι μέσα στὴ ψυχὴ του ποὺ δὲν τολμοῦσε σχεδὸν νὰ ὁμολογήσῃ στὸν ἑαυτὸ του.

Στὸ χωριὸ του ἔφθασε ρακένδυτος σὰν ἀλήτης, ἐκρύβονταν τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὸν φόβο μὴ τὸν ἀναγνωρίσουν. Καὶ νὰ, τώρα βρέθηκε μπρὸς στὸ σπῆτι τῆς μητέρας του.

Ὁ ἀλήτης στάθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ σὰν καρφωμένος στὸ χῶμα μπρὸς στὴ ταπεινὴ καλύβα, ποὺ κοιμῶνταν ἐκείνη ποὺ τοῦ εἶχε δώσει τὴ ζωὴ καὶ ποὺ τὴν εἰκόνα της εἶχε τόσο καιρὸ σβύσει ἀπὸ τὴ θύμησί του.

Σκέφτηκε: ἡ μάννα του θὰ ἔκρυβε, ὅπως καὶ ἄλλοτε, τὸ κομποδεμά της στὴν κασέλα, κάτω ἀπὸ τὰ ροῦχα της; Τὸ σακουλάκι θάταν πῶς φουσκωμένο, στὰ δέκα χρόνια ποὺ ἔλλειπε.

Ὁ συλλογισμὸς αὐτὸς τοῦ γέννησε κάποια ντροπὴ στὴ ψυχὴ του, μὰ σὰν εἶδε σὰν ὄραμα τὴ μαγευτικὴ χώρα ὅπου ἐκέρδιζε τόσα πλούτη, τὰ πλούσια δάση, τὰ κοπάδια ποὺ ἦσαν ἄλλοτε δικά του, φούσκωσε τὸ στήθος του ἀπὸ μιὰ κρυφὴ ἐλπίδα νὰ τὰ ξαναποχτήσῃ, νὰ δαμάσει πάλι τὴ τύχη ποὺ τοῦ εἶχε ξεφύγει.

— Πρέπει νὰ ξαναπαῶ ἐκεῖ, εἶπε μέσα του καὶ νὰ γίνω πάλι πλούσιος, θὰ τῆς τὰ ἐπιστρέψω. Σηκώθηκε ὅμως, προχώρησε πρὸς τὸ φράχτη καὶ ἀφουγκράστηκε. Μ' ἐλαφρὸ βῆμα ἔκαμε τὸ γύρο τοῦ σπιτιοῦ καὶ ξαφνικά, μὲ ἀνεξήγητὴ βίαι, ἔσπρωξε τὸ μισοκλεισμένο παράθυρο τοῦ μαγειριοῦ καὶ μπῆκε ἀθόρυβα, κρατώντας τὴν ἀνάσα του.

Ἐνας πυροβολισμὸς ἀκούστηκε μέσα στὴ σιγὴ τῆς νύχτας, καὶ ὁ κλέφτης ἔφυγε τρέχοντας πρὸς τὸ μονοπάτι τοῦ βουνοῦ.

Ἡ κυρὰ Μαγδαληνὴ ἦταν θαρραλέα, δὲν φοβόταν τοὺς κακοποιούς, καὶ μὲ ὅλην τὴν ἡλικία της εἶχεν ἐμπιστοσύνη στὴ καρμπίνα της. Εἶχε καλὸ αὐτὴ καὶ ἐλαφρὸν ὕπνο, γι' αὐτὸ ἦταν ἐπικίνδυνη ἐπιχειρήσι νὰ τῆς κλέψουν τὸ κομποδεμά.

Ὁ ἀλήτης ὅμως σωρίστηκε καὶ μιὰ βλα-
σφήμια ξέφυγε ἀπὸ τὰ ἐκπνέοντα χεῖλια τοῦ.

— Διάβολε!

Ἡ χωρική ἄφισε τὸ ὄπλο της νὰ πέσει, μιὰ
φοβερὴ τρεμούλα τίναξε τὸ κορμὶ της καὶ κρῖος
ιδρῶς περιέλουσε τὸ μέτωπό της.

Αὐτὴ ἡ φωνή!

Παγωμένη ἀπὸ τὸ φόβο ἄναψε ἓνα φανάρι καὶ
πῆγε κοντὰ στὸ ἀκίνητο σῶμα ποὺ διέκρινε ἀό-
ριστα μέσα στὸ σκοτάδι. Στὸ τρεμουλιαστὸ φῶς
εἶδε τὸ πρόσωπο τοῦ σκοτωμένου.

— Δῆμο!

Αὐτὸς ἦταν! Τὸν εἶχε σκοτώσει!

Σὰν τρελλὴ εἶδε τὰ κουρελιασμένα ρούχα ποὺ
σκέπαζαν τὸ λερωμένο σῶμα του, τὰ τρύπια πα-
πούτσια, ὅλα τὰ στίγματα τῆς ἀθλιότητος τῆς
κατάντιας καὶ τοῦ ξεπεσμοῦ.

Δῆμο!

Κατάλαβε στὴ σύγχυσί της ὅτι εἶχεν ἔλθει
γιὰ νὰ τὴν κλέψει. Ὡστε δὲν ἦταν ἀλήθεια πῶς
ἦταν πλούσιος. Ὁ ἀλήτης αὐτὸς τοῦ δρόμου
ἦταν ὁ γιὸς της, γιὰ τὸν ὁποῖο τόσο εἶχε κα-
μαρώσει; Τὸ παιδί της, αὐτὸ τὸ ναυάγιο!

Ἐνα παραμυθένιο ὄνειρο ἔβυσε μέσθ της,
κούνησε τὸ κεφάλι της καὶ σὰν παράφρων ἔσκυψε
πάνω στὸ νεκρὸ καὶ πῆρε τὸ κεφάλι του στὰ
χέρια της.

Κ' ἔπειτα σωρίστηκε πάνω στὸ ματωμένο
στῆθος τοῦ ἀλήτη, ποὺ τὸν εἶχε ρίξει κάτω τὸ
βόλι της, φωνάζοντας σὰν τρελλὴ μέσα στὸ σκο-
τάδι τῆς νύχτας:

— Μὰ παιδάκι μου! Γιατὶ νὰ μὴ μοῦ τὰ
ζητήσεις! Δὲν εἴξερες πῶς ἡ μάνα σου θὰ σοῦ
τᾶδινε ὅλα!

Μετάφρασις Β. Π.

Ὁμάς κοριτσιῶν τοῦ Λυκείου Ἑλληνίδων στὸ Ἀμβουργο ὅπου παρέστησαν στὸ Συνέδριο γιὰ τὴ «Δύναμι
διὰ τῆς Χαράς». Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος στὸ συνέδριο αὐτὸ ἦταν ἡ κ. Ἀννα Τριανταφυλλίδου.

Ἐνας θάνατος

Ἀπέθανεν ἐσχάτως στὸν Εὐαγγελισμό ὕστερα ἀπὸ
μακρὰ καὶ ὀδυνηρὰ νόσο ἡ νεαρὰ ποιήτρια **Ξενία
Καστρινάκη**. Δημοσιεύομεν κατωτέρω δύο μικρὰ καὶ
χαριτωμένα ποιήματά της ὡς ἓνα γλυκὺ μνημόσυνο,
γιὰ τὴ λεπτὴ, τὴν αἰθερία ὑπαρξί, ποὺ ἐξωτερίκευε
τὴ θλίψη γιὰ τὴ σκληρὰ μοῖρα της μὲ σίχους μόνον,
χωρὶς τὰ χεῖλια της νὰ παραπονεθοῦν ποτὲ ἀλλοιῶς
γιὰ ὅσα ὑπέφερε τὰ πολλὰ χρόνια ποὺ πέρασε καρ-
φωμένη στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου.

Ἡ Πεταλούδα

Ἐξέχασα πόσα ἀπὸ τότε χρόνια πᾶνε
κάποιου δρομάκο διάβαινα σὰ πῆγαινα σχολεῖο
περνοῦσα κι' ἓναν κῆπο, ναι τώρα τὸ θυμάμαι
ἄχ! καὶ ἄς μπορούσα μέσα πάλι γιὰ νὰ μπῶ.

Πολύχρωμη πεταλουνίτσα εἶχα τότε δῆ
καὶ ἡ Ἀνθούλα εἶχε μιὰ μεσ' τὸ βιβλίον
μπῆκα κρυφά, τὴ τσάκωσα — τώρα τὸ ξέρω — πάνω
στὸ φιλί
ποὺ ἔδινε σὲ λούλουδο, τὸ ὕστερὸν addio!

Καὶ τί χαρά, σὰ πῆγα στὸ σχολεῖο
τὴν πεταλουνίδα — σπαρταροῦσε ἀκόμη — δείχτω
ἡ Δέλα, ἡ Ἀνθὴ κυττάζανε μὲ θαυμασμό,
μὰ ἐγὼ ἡ κακὴ στῆς πεταλουνίδας τὴν καρδιά μιὰ
καρφίτσα μπῆχτω.

Ἀ! ξέχασα πόσα ἀπὸ τότε χρόνια πᾶνε
λίγο καιρὸ ἔχαρηκα ἥλιο, ἀνθούς, στὸν κῆπο τῆς
ζωῆς
ἡ μοῖρα μου σκληρὰ μὲ χτύπησε, τάχα λὲς νᾶνε
ἐκδίκηση γιὰ τὸ κακὸ ποὺ ἔκανα τῆς πεταλουνίδας
τῆς φτωχῆς;

ΞΕΝΙΑ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗ

Στὴν Ἀκρογιαλιά

Γιορτὴ στὴ πλάση· ἐνώνεται ἡ Θάλασσα κι' ὁ Οὐ-
ρανὸς
ἀπὸ τὸ πέλαγο, τρεχαντηράκια μὲ ξωτικούς ἀνθούς
ἔρχονται φορτωμένα.
Θὰ τὰ σκορπίσω πάνω στὰ κύματα ποὺ ὁ ἀφρὸς
ὅσο, κι' ἂν εἶνε μᾶστορας δὲ φτιάινει λούλουδα σὰ
τὰ δικά μου μυρωμένα

Ὡ! θάλασσα Κυρά, ὅπως μὲ τὸ γαλάζιο ἔτσι, οὐ-
ρανὸ φιλιέσαι

γαλήνια ἢ ἄγρια μὲ θυμούς
Φάνου καλὴ στοὺς πλανεμένους ναυτικούς, παρακα-
λιέσαι

ἀπὸ μάννες, γυναῖκες, ἀδελφές, γλυκειές
κοπέλλες ἀρραβωνιαστικές, νὰ κἀνης τραγοῦδι χα-
ρωπὸ τοὺς φόβους καὶ λυγμούς

ΞΕΝΙΑ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗ

Colette

Ζεσταίνομαι

Μὴ μ' ἐγγίξεις! Ζεσταίνομαι.... Φύγε ἀπὸ
κοντὰ μου. Μὴ στέκεσαι στὸ κατώφλι, μοῦ παίρ-
νεις τὸ λίγο ἀεράκι ποὺ ἔρχεται καὶ χτυπᾷ
τὴν πόρτα καὶ τὸ παράθυρο σὰν φυλακισμένο
πουλί...

Ζεσταίνομαι... δὲν κοιμοῦμαι. Κυττάζω τὸ
σκοτάδι τῆς κάμαρας ὅπου μπαίνει μιὰ στενὴ
χρυσὴ ἀχτίδα ποὺ ζωγραφίζει διάφορα σχήματα
πάνω στὸ χαλί. Σὰν φθάση ἡ σκιά τῆς κουρ-
τίνας στὸ κρεβάτι μου, θὰ σηκωθῶ... ἴσως.
Ὡς τὴν ὥρα ἐκείνη ὅμως ζεσταίνομαι.

Ζεσταίνομαι. Ἡ ζέστη μ' ἔχει καταλάβει σὰν
ἀρρώστεια, μ' ἀπασχολεῖ μέρα νύχτα. Δὲν κάνω
ἄλλη κουβέντα, γι' αὐτὴ παραπονοῦμαι μὲ πάθος
ἢ καὶ μὲ καρτερία σὰν γιὰ ἓνα ἀμείλικτο χάδι.
Κύτταξε, νὰ αὐτὴ εἶνε ποὺ μοῦκαμε τὸ κόκκινο
σημάδι στὸ πρόσωπο, καὶ τὰ χέρια μου μοιάζουν
σὰν ξεροψημένο ψωμί. Κι' αὐτὴ ἡ καφτερὴ χρυσὴ
σκόννη ποὺ γέμισε τὸ πρόσωπό μου, αὐτὴ τῶκαμε.
αὐτή....

Ὅχι, μὴ κατεβῆς στὸ περιβόλι, μὲ κουράζεις,
Ἡ ἄμμος θὰ τρίξη στὴ περπατησιά σου καὶ θὰ
θαρρῶ πῶς πατᾷς πάνω σὲ ἀναμμένα φρύγανα.
Ἀφισέ με ν' ἀκούω τὸ συντριβάνι ποὺ τὸ νερό
τοῦ πέφτει λιγιστό, καὶ τὴν ἀνάσχι τῆς σκύλας
ποὺ εἶνε ξαπλωμένη πάνω στὴ ζεστὴ πέτρα.
Μὴ κινεῖσαι! Ἀπὸ τὸ πρῶτ' λαχταρῶ τὸ ἐλαφρὸ
ἀεράκι ποὺ θὰ σαλέψῃ τὰ μαλακὰ φύλλα τῆς
περικονκλάδας. Ἀχ! Ζεσταίνομαι, μὲ τὸ ν' ἀκούω
τὸ φτερούγισμα τῶν περιστεριῶν γύρω ἀπὸ τὸ
σπίτι.

Δὲν μ' ἀρέσει πιά τὸ λεπτὸ, τὸ τσαλακωμένο
σενδόνι ποὺ δρόσιζε ὡς τώρα δά, τὰ πόδια μου.
Ἐκεῖ στὸ βάθος, ὁ καθρέφτης μου μοιάζει σὰν
σκιερὸ νερό...

Πόσο μὲ τραβᾷ τὸ κρῖο νερό!

Σκέψου νὰ καθρεφτίζεσαι στὰ νερά τῆς λίμνης
ποὺ μένουν ἔτσι κοιμισμένα ὀλοχρονῆς, πότε
χλιαρά, πότε παγωμένα, τρεφόμενα ἀπὸ κάποια
βαθεῖα πηγὴ. Εἶνε γαλανὰ καὶ γιαλιστερά, μέσα
τους ζοῦν παράξενα ὄντα. Δῶσε μου τὴν κρυάδα
τους, τὴν ὀμίχλη τους, ὅπου ἐμφωλεύει ὁ πυρετός,
δῶσε μου τὴν ἀνατριχίλα τους, ζεσταίνομαι....

«Η καλλίτερα, δώσε μου—μά δεν θά θελήσεις—~~έγχε~~ μαικρὺ τσικο κομματάκι πάγο, νὰ τὸ βάλω μέσά'στ' αὐτί μου, κ' ἔνα ἄλλο στὴν ἀμασχάλη μου...»

Δὲν θέλεις. Μ' ἀφίνεις νὰ τὸ λαχταρῶ, μὲ κουράζεις...

Κύτταξε τώρα ἂν ἀρχίζει ν' ἀλλάξη τὸ χρώμα τῆς ἡμέρας, ἐὰν οἱ σκιὲς ἀπὸ τὶς κουρτίνες γίνονται γαλάζιες κάτω, καὶ πορτοκαλιᾶς ἐπάνω; Σκύψε νὰ δεῖς τὸν κήπο καὶ λέγε μου γιὰ τὴ ζέστη ὅπως θὰ μιλοῦσες γιὰ μιὰ καταστροφή.

Ἀλήθεια, θὰ πεθάνη ἡ καστανιά; Τὰ καμμένα φύλλα τῆς μοιάζουν μὲ ταρταρούγα καὶ κυττᾶν τὸν οὐρανό... Δὲν ἔχουν σωτήριά τὰ τριαντάφυλλα ποὺ θὰ μαραθοῦν πρὶν ἀνοιξοῦν... Τριαντάφυλλα... τριαντάφυλλα βρεμμένα ἀπὸ τὴ νυκτερινὴ βροχή, κρῦα γιὰ φίλημα...

Φύγε ἀπὸ τὸ παράθυρο! ἔλα διῶξε τὴν ἀνεφιά μου, μιῶντας γιὰ λουλουῖα ποὺ γέρνουν ὑπὸ τὴ βροχή! Γέλασέ με λέγοντας πῶς ἡ καταιγίδα μαίνεται κάτω, πῶς ὁ ἀνεμος φυσᾷ πρὸς τὸ μέρος τοῦ σπιτιοῦ, πῶς ἔρριξε κάτω τὴ κληματαριά καὶ τὶς γλυτίνες, πές μου ὅτι οἱ πρῶτες βαρεῖες σταγόνες θὰ μποῦν ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο.

Θὰ τὶς πιῶ ἀπὸ τὸ χέρι μου! Θ' ἄχουν τὴ γεῦσι τῆς σκόνης μακρυνῶν δρόμων, τῆς καπνιάς ἀπὸ τὸ μαῦρο σύγνεφο ποὺ ξεσπᾷ πάνω στὴν πόλι...

Θυμῆσου τὴν τελευταία καταιγίδα, τὴ ζαχαρένια βροχή ποὺ ἔσταζε ἀπὸ τὸ αἰγόκλημα καὶ ἀπὸ τὸ ἀσημένιο τρίχωμα τοῦ μάρθου!

Ἀκόμα! ἀκόμα! Ζεσταίνομαι τόσο πολὺ, θύμησέ μου τὶς χάντρες τῆς δροσιάς ποὺ κυλοῦν μέσα στ' ἄνθη τῶν καπουτσίνων ὅταν φεύγει ἡ βροχή... Θύμησέ μου τὴ δρόσο, τὸ ἐλαφρὸ ἀεράκι ποὺ κάνει νὰ γέρνουν οἱ κορυφές τῶν δέντρων μὰ δὲν ἐγγίζει τὰ μαλλιά μου... Φέρε στὸ νοῦ μου τὰ σιγχνὰ νερά ὅπου χορεύει τὸ σμήνος τῶν κουνουπιῶν... ὦ! πόσο θὰ ἤθελα νὰ νοιώσω σὲ κάθε χέρι μου τὴ κρύα κοιλιὰ ἐνὸς μικροῦ βατράχου!... Ζεσταίνομαι! ἂν εἴ-
ξερες... Μίλησέ μου ἀκόμα...

Λέγε μου, γιάτρεψε τὸν πυρετό μου! Φτιάσε γιὰ μένα τὸ φθινόπωρο, δώσέ μου ἀπὸ τώρα τὸ κρῦο σταφύλι ποὺ τὸ κόβουν τὴν αὐγὴ καὶ τὶς

τελευταῖες φράουλες τοῦ Ὀκτωβρίου ὥριμες μονάχα ἀπὸ τὴ μία τους πλευρά... Ναί, ἤθελα νὰ λειώσω στὰ ξηρὰ χέρια μου ἕνα λησμονημένο σταφύλι, ζαρωμένο κάπως ἀπὸ τὴ πάχνη. Δὲν μοῦ φέρνεις δύο ὥραϊα σκυλιὰ μὲ πολὺ κρῦες μῦτες;

Τὸ βλέπεις, εἶμαι ἄρρωστη, παρακαλῶ.

Μὴ φύγης! κάθησε κοντά μου καὶ διάβασέ μου τὸ παραμῦθι ποὺ ἀρχίζει ἔτσι: «Ἡ βασιλοπούλα εἶδε τὸ φῶς σὲ μιὰ χώρα ποὺ τὸ χιόνι ποτὲ δὲν λειώνει, τὸ δὲ παλάτι τῆς ἦταν ἀπὸ πάγο καὶ πάχνη...

Ἀπὸ πάχνη ἀκοῦς, ἀπὸ πάχνη! Σὺν προφέρω τὴ λέξι αὕτη εἶνε σὰν νὰ διαγκῶνω μιὰ μπάλλα ἀπὸ χιόνι ποὺ τὴ ζύμωσα μὲ τὰ χέρια μου... Ἀχ! πόσο ζεσταίνομαι.

Καψῶνω μὰ... σὰν νὰ κουνήθηκε κάτι στὸν ἀέρα... νᾶνε τάχα μόνον αὕτη ἡ ξανθὴ σφίγκα ποὺ θέλει νὰ μᾶς πῇ πῶς ἔληξεν ἡ ἀτέλειωτη αὕτη ἡμέρα! Ἀφίνομαι σὲ σένα. Κάλεσε ἐπάνω μου τὸ σύννεφο, τὸ βράδυ, τὸν ὕπνο. Τὰ δάχτυλά σου στὸ σβέρκο μου ἄς ξεμπλέξουν τὸ ὑγρὸ μπερδεμα τῶν μαλλιῶν μου.

Σκύψε, ἀέρισε μὲ τὴ πνοή σου, τὸ πρόσωπό μου καὶ βάλε μου στὸ στόμα τὸ ξυνὸ φραγκοστάφυλο ποὺ δαγκώνεις.

Νά, δὲν μουρμουρίζω πιὰ καὶ δὲν θὰ ξέρης ἂν εἶνε ἀπὸ εὐχαρίστησι... Μὴ φύγης ἀπὸ κοντά μου καὶ ἂν ἀποκοιμηθῶ. Θὰ κάνω πῶς δὲν καταλαβαίνω σὰν μοῦ φιλήσης τὰ χέρια, τὰ μπράτσα μου, δροσισμένα σὰν τὸ λαιμὸ τῆς στάμνας τοῦ νεροῦ.

(Ἀπὸ τὸ «Voyage Egoïste» τῆς Colette).

Μετάφρασις Ε. Ν.

Ἡ Παγκόσμιος Ἡμέρα τῶν Ζώων εορτάζεται κατ' ἔτος εἰς ὅλον τὸν πολιτισμένον κόσμον τὴν 4 Ὀκτωβρίῳ. Εἶναι μιὰ ἐκδήλωσις συμπαθείας πρὸς τὸ ζῶον, τὸν μέγαν αὐτὸν συντελεστήν τῆς ἀνθρωπίνης εὐημερίας. Καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας θὰ εορτασθῇ ἡ ἡμέρα αὕτη διὰ πανηγυρικῶν διαλέξεων, ἐκθέσεων μετὰ βραβείων, σχολικῶν εορτῶν κ.λ.

Ἡ Ἑταιρία πρὸς προστασίαν τῶν ζώων παρακαλεῖ νὰ βοηθήσετε τὴν ἐκδοσὶν τοῦ περιοδικοῦ του «Φίλος τῶν Ζώων», ἀποστέλλοντες εἰς τὰ γραφεῖα του (Βουκουρεστίου 23) τὰ γραμματόσημα τῶν ἐπιστολῶν ποὺ λαμβάνετε. Οἰαδήποτε γραμματόσημα, ἑλληνικὰ ἢ ξένα, ὑπάρχει τρόπος νὰ πωληθοῦν καὶ νὰ βοηθηθῇ ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ.

Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς

Νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ θίξωμε καὶ πάλιν τὸ πρόβλημα αὐτό, ποὺ εἶνε σήμερον πλέον ἢ ποτὲ ἐπικαιρον καὶ ἐνδιαιφέρει ἀπολύτως καὶ ἡμᾶς τὶς γυναῖκες.

Θὰ μοῦ πῆτε ἴσως: τί εἶνε αὐτὸς ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς; Εἰς τί χρησιμεύει; Γιὰ τὰ νέα παιδιὰ καὶ γιὰ τὶς οἰκονομείας τῶν συντελεῖ νὰ γίνῃ μιὰ ὀρθὴ ἐκλογὴ γιὰ τὸ ἐπάγγελμα ποὺ πρόκειται νὰ μετελθῇ ὁ νέος ἢ ἡ νέα, δηλ. ν' ἀντιμετωπίσῃ κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπο τὴν ἐπαγγελματικὴ ζωὴ στὴ σημερινὴ κατάστασι.

Ὁ καθένας ἐν τούτοις ξέρει ὅτι οἱ περισσότεροι δὲν ἐκλέγουν, πέρνουν ὅ,τι βροῦν, ὅ,τι τοὺς παρουσιασθῇ, ἀδιάφορον ἂν ἔχουν κλίσιν, ἢ ἂν αἰσθάνονται τὸν ἑαυτὸν τοὺς κατάλληλον γιὰ τὴν ἐργασίαν ποὺ ἀναλαμβάνουν, καὶ ἂν ἀνταποκρίνεται αὕτη πρὸς τὶς φιλοδοξίες τῶν ἢ τὶς σπουδὲς ποὺ ἔχουν κάμει. Ἀλλὰ κ' αὐτὲς οἱ σπουδὲς γίνονται συχνά οἰκεί καὶ ὡς ἔτυχε καὶ χωρὶς ὥρισμένο σκοπὸ.

Τὴν θλιβεράν αὐτὴν πείραν ἀπεκομίσαμεν ἀπὸ τὸ Γραφεῖον Εὐρέσεως Ἐργασίας τοῦ Ε.Σ.Ε. ὅπου προσέρχονται πολλὰ κορίτσια ποὺ ἔμαθαν κάτι γιὰ τὸ ὅποιο δὲν ὑπάρχει καμμία ζήτησις, κ' ἐπομένως ἀποκλείεται σχεδὸν ἡ τοποθέτησις τῶν.

Καὶ γιὰ μὲν τοὺς ἐργοδότας σημαίνει ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς νὰ βροῦν τὸ κατάλληλον πρόσωπο γιὰ μιὰ ὥρισμένη ἐργασία. Μπρὸς τὸ πλῆθος τῶν σημερινῶν ὑποψηφίων πρέπει νὰ κάμῃ μιὰν ἐσκεμμένη ἐκλογὴ, δηλ. θὰ προσλάβῃ πάντοτε, ἐὰν δὲν συντρέχουν ἄλλοι ὅροι, τοὺς πῖο μορφωμένους προκειμένου περὶ διανοητικῆς ἐργασίας καὶ τοὺς πῖο δυνατοὺς κ' ἐπιδεξίους, προκειμένου περὶ χειρωνακτικῆς χωρὶς νὰ νοιασθῇ ἂν ἡ προσφερομένη θέσις ἀπαιτεῖ ὅλες τὶς γνώσεις καὶ τὶς σπουδὲς ποὺ τυχὸν ἔχουν κάμει οἱ ὑποψήφιοι.

Ἐὰν ἐξετάσωμε λοιπὸν τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν κοινωνικὴν του ὀπνι, θὰ ἰδοῦμεν ὅτι ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ περιορισθῇ στὴν ἐκλογὴ καὶ ἀκόμη λιγώτερον στὴν ἀπλὴ τοποθέτησι τοῦ παιδιοῦ σὲ μιὰν οἰανδήποτε θέσι. Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ εἶνε ὁ σωτὴς διαμερισμὸς τῶν νέων στούς διαφόρους κλάδους τῆς ἐργασίας ἐν γένει.

Μὲ ὅλη τὴ φαινομενικὴ του ἀπλότητα εἶνε ζήτημα δ' σκολο καὶ περίπλοκο καὶ ἀπαιτεῖ σοβαρὰ καὶ ποιτικὰς σπουδὲς: ἀκριβῆ γνώσι τοῦ παιδιοῦ, τὶς ἀπαιτήσεις τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων ἀπὸ ἀνθρωπιστικῆς ἀπόψεως, τὶς σημερινὲς ἀλλὰ καὶ τὶς μελλοντικὰς ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας.

Προκειμένου νὰ εἰσαχθῇ καὶ σὲ μᾶς ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς, κοντὰ στὰ γραφεῖα εὐρέσεως ἐργασίας—ποὺ θὰ ἰδρῦσῃ τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας, τὰ πάντα πρέπει ἀκόμα νὰ γίνουν. Τὰ οἰκο-

νομικὰ κέντρα ἐξοῦσον ὡς τώρα ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, μὲ τὴν ἔμμοιαν ἰδέαν νὰ «παράγουν», χωρὶς νὰ νοιασθοῦν γιὰ τὴν κατανάλωσι. Σήμερον ὁμως συζητεῖται παντοῦ στὸν κόσμον νὰ τεθῇ κάποια τοῖς στὴν παραγωγή καὶ νὰ προσαρμοσθῇ αὕτη σὲ καθωρισμένες ἀνάγκας.

Τέλος ἡ γνώσις τοῦ παιδιοῦ, ὅπως τὴν ἀπαιτεῖ ὁ σημερινὸς ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς, θὰ στρέφεται καὶ πρὸς τὶς διανοητικὰς καὶ πρὸς τὶς σωματικὰς τῶν δυνάμεις, καθὼς καὶ πρὸς τὸν χαρακτήρα του. Αἱ γνώσεις αὗται βέβαια δὲν μποροῦν ν' ἀποκτηθοῦν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν. Χρειάζεται μιὰ ἀπὸ κοινοῦ προσπάθεια τῶν γονέων, τῶν δασκάλων καὶ τῶν γιατρῶν.

Γι' αὐτὸ ζητοῦν οἱ προσανατολισταί, ὅπου ὑπάρχουν τέτοια γραφεῖα, νὰ ἐφοδιάζονται τὸ παιδί ἀπὸ τὰ ὀκτὼ του χρόνια μ' ἕνα σχολικὸ καὶ ἱατρικὸ βιβλίο, ὅπου θὰ σημειῶνεται κάθε χρόνον αἱ παρατηρήσεις τοῦ γιατροῦ καὶ τῶν δασκάλων. Τὸ βιβλίο αὐτὸ θὰ εἶνε κτῆμα τῶν γονέων, θ' ἀποτελῇ δὲ σπουδαία πηγὴ πληροφοριῶν γιὰ τὸν προσανατολιστὴ ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμὴ ποὺ θὰ δώσῃ τὴ συμβουλὴν τοῦ γιὰ τὸ μέλλον ἐπάγγελμα τοῦ παιδιοῦ.

Ἀς ἐνδιαφεροῦν καὶ οἱ γυναῖκες, ποὺ θὰ διαβάσουν αὐτὲς τὶς γραμμὲς καὶ ἄς συντελέσουν μὲ τὸ μέτρο τῶν δυνάμεων τῶν σὲ μιὰ σχετικὴ τέτοια ὀργάνωσι στὸν τόπο μᾶς.

Οἱ δὲ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἄς κατευθύνουν τὶς παρατηρήσεις τῶν ἐπὶ τῶν παιδιῶν ποὺ θὰ συντονισθοῦν ἀργότερα μὲ τὸν προσανατολιστὴ, ἄφ' ἑτέρου δὲ ἄς χρησιμεύουν στὸ σκοπὸ αὐτὸν τὰ σχολικὰ φροντιστήρια καὶ γυμνάσια.

Ἐς πρὸς δὲ τὶς μητέρας, πρέπει κ' αὐτὲς νὰ μάθουν νὰ γνωρίσουν πραγματικὰ τὰ παιδιὰ τους, καὶ νὰ μὴ φιλοδοξοῦν γι' αὐτὰ ἐπάγγελα χωρὶς νὰ πειθοῦν ὅτι τὰ παιδιὰ τῶν μποροῦν νὰ τὰ φθάσουν. Σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἔχει γίνῃ ὡς τώρα μεγάλο κακὸ καὶ πολλὲς νέες ὑπάρξεις κατεστράφησαν ἀπὸ τὴν ἄσκοπον κατευθύνσιν ποὺ τοὺς ἐδόθη ἀπὸ τοὺς γονεῖς.
Ε. Ρ.

Γράμματα πρὸς τὴν «Ελληνίδα»

Βερολίνον 4 Αὐγούστου 1936

Ἀγαπητὴ «Ελληνίς»

Εἶμαστε ἀθάνατος λαὸς οἱ Ἕλληνες καὶ χαϊδεμένοι τοῦ Θεοῦ. Χωρὶς χάριτες, χωρὶς ὀργάνωσι ἐβδόμηνα ἀνθρώποι ξεκινήσαμε ἀπὸ τὴν Ὀλυμπία μέσα σὲ τέσσαρα λεωφορεῖα ποὺ ἐναλλάξ κατὰ πάθαινον καὶ ζωτῶντας ὅλοι μαζί διαδοχικῶς καὶ συγχρόνως, βρήκαμε τὸ Βερολίνο, στὴν ὥρα μᾶς δέ!!

Καὶ ἀθάνατος τόπος ἡ Ἑλλάς: Στὰ 3.000 χιλιόμετρα τῆς διαδρομῆς (στὰ ὅποια πρέπει νὰ προσθέσω

και καμμιὰ τριακοσαριά πού κάναμε κατά λάθος ή γά γούστο), περάσαμε βουνά και λαγκάδια, ποτάμια και λίμνες άριστουργήματα, δάση φυτεμένα νομίζεις από ζωγράφο, χωριά όνειρευμένα και πόλεις πλούσιες, δρόμους άτέλειωτους κυρμένους άπ' τις δενδροστοιχίες δλόισιους; και καθαρούς σαν καθρέφτες είδαμε δύσεις κατακόκκινες πίσω από έλατα καθρεφτισμένα σε λίμνες, άνατολές συννεφιασμένες σε πεδιάδες δλόχρυσες, είδαμε και τί δέν είδαμε, μά την ελληνική φύσι δέν την συναντήσαμε πουθενά- πουθενά. Άπ' όλο τó ταξίδι θά μού μείνη άξέχαστη ή διαδρομή του Παρνασσού, του Όλύμπου, της Όρθρυος και του Βερμίου.

Τί είναι τó Βέρμιον; κάτι άφάνταστο για όποιον δέν τó έχει περάσει. Η άνατολή, ένφ τρέχαμε μέσα στα σύννεφα στις καστανιές του Βερμίου είναι τó ωραιότερο θέαμα πού έχω ιδή ποτέ.

Τό ταξίδι μας αυτό ως σύλληψις και ως εκτέλεσις ήταν παραλογισμός. Ήρθε μέρα πού είμαστε 20 ώρες μέσα στο λεωφορείο και ώρα πού πηγαίναμε με 5 χιλιόμετρα, και κολλούσαμε σε λάσπες, σκαρφαλώναμε ρεμματιές και κατρακυλούσαμε και τά τέσσαρα άμάξια της εκδρομής σε λακούβες όχι εύκαταφρόνητες. Μά έπειδή ήταν παράτολμο γιαυτό είτανε και έτσι ώραίο.

Ούτε έκαμα ως τώρα, ούτε ίσως θά ξανακάμω ωραιότερη εκδρομή. Από την δεύτερη μέρα του ταξιδιού (κάναμε 12 μέρες νομίζω να φθάσωμε στο Βερολίνο) όλοι νέοι και γέροι, είχαμε χάσει την αντίληψη του σωματικού κόπου, του χρόνου και του τόπου. Είμαστε όλο τó διάστημα (κι' άκόμη δέν συνήλθαμε έντελώς), σαν μεθυσμένοι και σαν μάγεμμένοι. Ύπνος στη Βουλγαρία, πρόγευμα στην Σερβία, δείπνον στην Αυστρία. Δηνάρια, σελίνια, πέγκος, κορώνες, μάργα, λέβα, λίρες, δολάρια, δραχμές, όλα συγκεχυμένα και άνάκατα. Χωρίς συνείδησι άποστάσεων, ύπνου, άναπαύσεως και χρήματος, τρέχαμε δώδεκα μέρες και όλο τó διάστημα γελούσαμε, φωνάζαμε, τραγουδούσαμε, ένθουσιαζόμασθε και κινηγούσαμε την Όλυμπιακή φλόγα. Ποιός είπε πως οι Έλληνες είναι βαρείς, δέν ξέρουν να χαίρωνται την χαρά και την όμορφιά της ζωής; Πίσω άπ' την άσβεστη φλόγα της πατρίδος μας, περήφανοι, ξεκούραστοι και εύτυχείς (μού φαίνεται παράξενο στην εποχή μας να γράφω την λέξι αυτή κι' όμως δέν υπάρχει άλλη), τρέχαμε όλοένα.

Κάποτε έφθάσαμε. Και δέν θά ξεχάσω την άφιξή μας στο Βερολίνο. Σκαρφαλωμένοι στις στέγες των λεωφορείων με πελώριες ελληνικιές σημαίες, πλάι στην φλόγα και έμπρός από χιλιάδες αυτοκίνητα από όλον τόν κόσμο άποκορυφώσαμε τόν ένθουσιασμό των Γερμανών και των ξένων, πού μυριάδες δλόκληρες, υποδέχθηκαν τó φώς. Άν στη Βιέννη μās ξεμάλλιασαν από τόν ένθουσιασμό, στο Βερολίνο μās άποτρέλλαναν. Μās πείραν χιλιάδες φωτογραφίες και

μοιράσαμε άπειρα αυτόγραφα, οι Έλληνες πού είχαν τόν ήρωισμό να ακολουθήσουν τó δλυμπιακό φώς από τόν τόπο πού εγεννήθη.

Τώρα είμαστε Βερολινέζοι. Η Όλυμπιακή Έπιτροπή μās μοίρασε σε διάφορα σπίτια (περι ξενοδοχείων ούτε λόγος: έχουν κλεισθή οι θέσεις προ μηνών). Κάθε μεσημέρι όλοι οι εκδρομείς μαζευόμαστε στού Klausner, ένα ρεστοράν της περιφερείας μας, και αξίζει να παρακολουθήση κανείς όταν ανταλλάσωμε τις έντυπώσεις μας καθέννας από τó Γερμανικό σπίτι πού μένει. Κανείς δέν παραδέχεται πως είναι δυνατόν ό άλλος να είναι καλλίτερα ένκατεστημένος, νάχει καλλίτερους σπιτονοικοκυραίους, περισσότερη περιποίηση, να συνάντησε περισσότερη άγάπη και εύγένεια. Πού θά πη πως τó γερμανικό αίσθημα, ό γερμανικός λαός μās αγαπά άληθινά. Ό τίτλος του Έλληνας είναι αυτή την στιγμή στο Βερολίνο τó καλλίτερο εισιτήριο, μοναδική και άνεκτίμητη ιδιότης, πού φθάνει για να σου άνοίξη κάθε πόρτα και κάθε τιμή.

Ήξερα και από άλλοτε τó Βερολίνο. Ίσως τó ξέρεις και σύ. Είναι θαυμάσιο, άτέλειωτο, ώραίο, ποιητικό, θετικό, ποστρικό, νοικοκυρεμένο, φιλόξενο και ιδίως δέν τελειώνει. Διατηρώντας όλες του τις ιδιότητες τώρα είναι προσθέτως σωστή Βαβέλ. Βλέπεις μαύρους, κίτρινους, λευκούς. Ρούχα όλων των εποχών, όλων των ένθων. Άκούς γλώσσες άπειρες, άστειες, ώραϊες, μελωδικές, στρυφνές. Ύπελόγιζαν για την Όλυμπιάδα τέσσαρα εκατομμύρια ξένους. Δέν ξέρω αν είναι τόσοι, μά όσοι κι' αν είναι, είναι άπειροι. Είναι άθλος να βρής θέσι, σε ρεστοράν, καφενείο, θέατρο, όπερα, καμπαρέ. Και τó Στάδιο: χάριμα όφθαλμών, σώματα έξαίσια, γυναίκες Άρτέμιδες, άνδρες Άπόλλωνες και Ήρακλείς, μιá νεότητα όλο υγεία, πειθαρχία και άμύλλα εύγενικιά.

Οι Γερμανοί έτοίμασαν την Όλυμπιάδα όπως μόνον αυτοί ξέρουν. Όλα είναι ώραϊα, όλα κανονισμένα Κοντά στον ένθουσιασμό ή πειθαρχία. Κάτω άπ' τó κατακόκκινο σήμα με τó χιτλερικό έμβλημα πού σκεπάζει δλόκληρο τó Βερολίνο μέχρι τά σύνορα, κάτω άπ' τους βωμούς και τις διακοσμήσεις, κάτω από την βροχή από σημαίες όλων των Κρατών, βλέπεις τó σιδερένιο χέρι πού ξέρει να οργανώσει και να επιβάλει.

Η λευκή Όλυμπιακή σημαία με τους πέντε συμβολικούς της κύκλους γεμίζει τόν τόπο εύγενικά. Χαίρεσαι να την βλέπεις και πλάι της πρώτη την δική μας κυανόλευκη. Μά τó κόκκινο είναι περισσότερο και είναι πειό αυθόρμητο, πολύ δυνατό και πειό επιβλητικό.

Έχω κι' έναν καϋμό. Όπως είδα τους άλλους άθλητάς, δέν θά κερδίσωμε καμμιά νίκη. Και θά ναι κοΐμα. Σήμερα είναι ή κρίσιμη ήμέρα για τά χρώματά μας. Άνυπομονώ νάρθη ή ώρα να πάω στο Στάδιο αν και τρέμει ή καρδιά μου. Άν παρ' έλπίδα

κερδίσωμε, ξεγράφτε τους Έλληνες πού βρίσκονται σήμερα εδώ. Άν μη τί άλλο, θά άφίσωμεν τόν λαμό μας, την γλώσσα μας, και... τά λεπτά μας.

Είλικρινά λυποϋμαι άγαπητή «Ελληνίς» πού δέν ίσαι μαζί μας.

Άν σε κούρασε ή φλυαρία μου, πέρασε την υπό τόν τίτλον παραλήρημα ένθουσιασμού και συγχώρησε την. Άλλωστε ξέρω πόσο και σύ αγαπās την Έλλάδα μας και ήθελα να σου μεταδώσω την χαρά μου άπ' την διαπίστωση πως είμαστε ό ωραιότερος τόπος του κόσμου (της Εύρώπης τουλάχιστο) και πως ή λέξις Έλλάς συγκινεί και μαγεύει όπως τόν πάλη καιρό.

M. M.

Τά δικαιώματα των γυναικών να εργάζονται

Τό περιοδικόν του Έθν. Συμβουλίου των Τσεχοσλαβικών γυναικών «Zenska Rada» έδημοσίευσε τά πρακτικά μιās δημοσίας συνελεύσεως πού έγινε στη Πράγα κατά της έξαναγκαστικής άγαμίας των γυναικών.

Είς την πολυπληθεστάτην αυτήν συνάθροισην άπέδειξαν σπουδαίοι κοινωνιολόγοι ότι ή άνεργία είναι συνέπεια της κακής διανομής και οργανώσεως της εργασίας, και όχι ή υπερπροσφορά εργατικών χειρών. Κανείς δέν βρέθηκε να διαμαρτυρηθή έναντίον της γυναικείας εργασίας στα κακώς πληρωμένα επαγγέλματα, είναι δε υποκριται εκείνοι πού διήθεν νοιάζονται για τις οικογένειες των εις άνωτέρας θέσεις εργαζομένων γυναικών. Στη κάλοπληρωμένη εργασία των γυναικών επιτίθενται μόνον οι δημαγωγοί πού δέν έχουν τó θάρρος να δημολογήσουν τó άληθές έλατήριο της αντιδράσεώς των. Έξ άλλου δέν λαμβάνουν άρκετά ύπ' όψιν τη στατιστική. Όπως οι σημερινοί εργάται δέν μπορούν να επανέλθουν στην κατ' οίκον χειροτεχνία, έτσι δέν μπορεί να λάβη την πρoηγούμενη της μορφή ή εργασία των γυναικών γιατί αυτή μετεφέρθη από τó σπίτι στις επιχειρήσεις. Η καλώς άμοιβομένη εργασία άπ' έτέρου διεξάγεται κυρίως από άγαμες γυναίκες ή από παντρεμένες πού συμπληρώνουν με την δουλειά τους τόν άνεπαρκή μισθό του συζύγου, ή τέλος από κείνες πού έχουν ξεχωριστή ικανότητα. Εάν ή οικονομική κρίσις άναγκάζει τ' άτομα να περιορίσουν τó στάνταρ της ζωής των, ή λύσις όφείλει να είναι άπολύτως ίση και να μη θίγη μόνον όρισμένα πρόσωπα. Η δημοκρατία πού δέν σέβεται την ισότητα των φύλων, δέν βρίσκεται ακόμα στο ύψος της. Άς αναφέρωμε γι' αυτό τους λόγους του Προέδρου — Έλευθερωτού Μαζαρούκ: «Μή ξεχνάτε ότι τά κράτη στηρίζονται επάνω στις ιδέες πού τά εγέννησαν» θά ήταν βεβήλωσις να

διακινδυνεύσωμε τά έργα πού κατώρθωσαν γενεαί δλόκληραι των καλύτερων μας άνδρων και γυναικών, χάρις των οποίων ή ισότης έγινε γεγονός, ένω τ' αντίθετα μέτρα θ' άπεμακρύνονταν από τó δίκαιο και τη δικαιοσύνη.

Τά ύψιστα αγαθά, ή έλευθερία, ή δικαιοσύνη και ή άλήθεια άπαιτούν κάποτε να τά υπερασπίζεται κανείς με θάρρος και φρόνησι. Αυτό ζητούμεν από όλους πού είναι σήμερα ένπυθνοι για τις πράξεις της Δημοκρατίας.

Μιά άνθρωπιστική προσπάθεια

Οι παιδικές έξοχές του νέου σωματείου «Οι Φίλοι του Παιδιού».

Σε μιá μαγευτική τοποθεσία είκοσι λεπτά μετά τη Ραφίνα ακολουθώντας την κορδέλα πού τραβάει για τó «Μάτι» και τόν «Άγ. Άντρέα» σ' ένα ύψωμα καταπράσινο από μεγάλα πεύκα βρίσκεται ή κατασκήνωσι των παιδικών έξοχών πού έχει οργανώσει τó σωματείο «Οι Φίλοι του Παιδιού» και πού είναι μιá άπ' της καλύτερες κατασκηνώσεις και από την άποψη της φροντίδας και της καλής διαίτης όπως και από την άποψη του ψυχοπλαστικού και του μορφωτικού μέρους.

Η κατασκήνωσι περιλαμβάνει 100 άγόρια και 100 κορίτσια σε δυό άποστολές, όλα άποδεδειγμένα άπορα και όλα έντελώς δωρεάν.

Τά παιδιά είναι διαλεγμένα άπ' τις διάφορες συνοικίες και τους συνοικισμούς της πρωτευούσης και άνήκουν στα διάφορα σωματεία και οργανώσεις συνοικιακές και επαγγελματικές πού συνεργάζονται με τó σωματείο «Οι Φίλοι του Παιδιού» και τά όποια υποδεικνύουν και τά παιδιά.

Η κατασκήνωσι είναι άπλή, καλλιτεχνικά κατασκευασμένη χωρίς να της λείπει τίποτε. Κάτω από πελώριες σκηνές βρίσκονται οι κρεβατοκάμαρες των παιδιών, σε μιá μικρή άπόσταση, ένα πελώριο κίος — ή τραπεζαρία — σκιάζει τους μικρούς, γύρω από τά τραπέζια τους όταν με άπόλαυσι πέρνουν τó πρωινό τους γάλα, ή τó καλομαγειρεμένο τους φαγητό ή τó φρούτο τους. Όλες τις ένκαταστάσεις τις διακρίνει μιá πρακτικότητα και μιá γνώση των πραγμάτων, ώστε όλα υπό του μαγειρείου και του νοσοκομείου και του γραφείου να εκπληρούν τόν προορισμό τους τέλεια. Κάτω από μεγάλα πεύκα γίνεται τó μάθημα της μουσικής και της χειροτεχνίας, σε ώραια γήπεδα τά παιγνίδια, τó φουτμπόλ, τó βόλεϊ μπόλ, τó κόυτς και άλλα. Η οργανώσις όπως είπαμε πάρα πάνω, είναι αξιοθαύμαστη. Η ώρα των παιδιών περνάει εύχάριστη και κάθε στιγμή χρησιμοποιείται για να κάμουν κάτι πού ένω τά εύχαριστεί

συγχρόνως τὰ ὠφελεῖ καὶ συντείνει γιὰ νὰ τοὺς προ-
άγῃ τὴν κρίσι, νὰ τοὺς ἀναπτύσῃ τὴν πρωτοβουλία.
Γιὰ τὶς βροδιές τοὺς ἐτοιμάζουν τὸν Καραγιώζη
τοὺς, ὁργανώνουν καλλιτεχνικὰς βραδιὰς μὲ σκέτις καὶ
τραγούδια καὶ εἶναι τέτοια ἡ μορφωτικὴ ἐπίδρασις
ὥστε σὲ 20 μέρες μέσα τὰ παιδιὰ γίνονται ἀγνώριστα.

Πρέπει ὅλη ἡ κοινωνία μ' ἐνδιαφέρον νὰ παρα-
κολουθῇ τὴν δράσιν τοῦ προοδευτικοῦ σωματοῦ
αὐτοῦ «Οἱ Φίλοι τοῦ Παιδιοῦ» πού κοντὰ στίς παι-
δικὰς κατασκηνώσεις ἐτοιμάζει καὶ ἄλλη σχετικὴ ἐρ-
γασία ἀνάλογη πού στρέφεται πάντα γύρω ἀπὸ τὸ
παιδί.

Τὰ μέλη πού τὸ ἀπαρτίζουν εἶναι ἐπιστήμονες,
γιατροί, παιδαγωγοί, ἄνθρωποι πού μὲς τὰ ἀνθρω-
πιστικά τοὺς καθήκοντα περιλαμβάνουν τὴ φροντίδα
γιὰ τὸ παιδί καὶ πού κατορθώνουν νὰ ἐξοικονομοῦν
ὥρες ἀπὸ τὴν ἐπαγγελματικὴν τοὺς δουλειὰ καὶ τὴ
βιοπάλη γιὰ νὰ χαρίσουν λίγη χαρὰ στὰ παιδιὰ τῶν
πτωχῶν πού τόσο τὴ στεροφῶνται.

ΛΟΥΚΙΑ Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ὁργάνωσις τοῦ παιδικοῦ κήπου Πετραλῶνων

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ἐθν. Συμβ. Ἑλληνίδων μοῦ
ἀνετέθη ἡ ὁργάνωσις τῆς «Κονίστρας» Πετραλῶνων,
ὅπου ἤδη ἤρχισε ἡ ἀπαιτουμένη ἐργασία διὰ τὴν ἐμ-
φάνισιν καὶ λειτουργίαν ἐνὸς κέντρου ἀποβλέποντος
πλήρως εἰς τὸν σκοπὸν του. Θὰ δημοσιεύσωμεν προ-
σεχῶς τὸ σχετικὸν καταστατικόν. Σήμερον θὰ ἐκ-
θέσω τί γίνεται ὡς αὐτὴ τὴ στιγμὴ διὰ νὰ παρακο-
λουθοῦν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου τὴν
ἐξελισσομένην ἐργασίαν.

1ον Ἡνοίχθη τὸ Μητροδὸν καὶ ἐχορηγήθησαν τὰ
δελτία ταυτότητος.

2ον Γίνονται 3 ἐγκαταστάσεις πετοσφαίρας, 1 γή-
πεδον καλαθοσφαίρας, ἓνα σκάμμα ἀλμάτων.

3ον Ρυθμίζεται ὁ στίβος ἐλευθέρων ἀγωνισμάτων,
ὁμαδικῶν ἀσκήσεων κλ. κατόπιν ἐκπονήσεως σχεδίου
ὑπὸ εἰδικοῦ μηχανικοῦ εὐγενῶς προσφερθέντος.

4ον Ἐχαράχθη τάφρος ἀποστραγγιστικὴ τῶν ὑδά-
των τῆς βροχῆς οὕτως ὥστε νὰ μὴ κατακλύζεται τὸ
γήπεδον.

5ον Ἐπισκευάζονται καὶ συμπληροῦνται τὰ ὑπό-
χοντα παιγνίδια τῶν μικρῶν.

6ον Ἐσχηματίσθησαν αἱ ὁδοὶ τῶν παιδιῶν καὶ
ὠρίσθησαν οἱ ἀρχηγοὶ ἀπὸ νέους τῆς συνοικίας οἱ
ὅποιοι μὲ ἐνθουσιασμόν ἐργάζονται διὰ τὴν «Κονί-
στραν».

7ον Κατηρτίσθη παιδικὴ χορωδία ὑπὸ εἰδικοῦ
μουσικοῦ, εὐγενῶς προσφερθέντος.

8ον Ἐγένετο διάβημα παρὰ τῷ Διευθυντῇ τῆς
Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν ἡ ὁποία προθύμως ἀνέλαβε τὴν

προστασίαν καὶ φύλαξιν τοῦ χώρου ἀπὸ κακοποιῶ
στοιχείων κλ.

9ον Ἐγένετο ἐνέργεια παρὰ τῷ Γεν. Διευθυντῇ τῆς
Φυσ. Ἀγωγῆς ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐρ-
γου, ὅστις καὶ ὑπεσχέθη ἀπολύτως τὴν ὑποστήριξίν του.

10ον Ἐνεγράφησαν μέχρι σήμερον περὶ τὰ 250
παιδιὰ καὶ ἐχορηγήθησαν περὶ τὰ 100 βιβλιάρια ταυ-
τότητος.

Μόλις τελειώσουν τὰ σχετικὰ ἔργα καὶ τακτο-
ποιηθῇ ἡ λειτουργία τῆς Κονίστρας θὰ δοθῇ ἐορτὴ
ὁρκομωσίας τῶν παιδιῶν καὶ θὰ παρακληθοῦν ὅπως
παραστοῦν οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ καὶ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς
Πόλεως καὶ ἔτσι θὰ γείνῃ ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐμφά-
νισις τῆς Κονίστρας.

Ἐννοεῖται ὅτι παρ' ὅλας τὰς ἀόκνους προσπα-
θείας τοῦ Ἐθν. Συμβ. Ἑλληνίδων τὸ ταμεῖον του
δυσκολεύεται ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὰς ἀπαραιτήτους
ἀκόμη δαπάνας τῆς ἐκτελουμένης ἐργασίας καὶ ἀπαι-
τεῖται μία οικονομικὴ ἐνίσχυσις σύντομος διὰ τὴν
ἀποπεράτωσιν τῶν ἀρξαμένων ἐργασιῶν.

ΘΕΣΠΙΑΣ ΚΟΚΟΛΗ

Ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον

Γυναίκα καὶ οἰκογένεια στὰς Ἰνδίας. Ἡ Ἑλ-
βετὶς Frieda Hauswirth ἐξέδωκε τελευταίως ἑξήντα
βιβλία περὶ τῆς ζωῆς τῶν γυναικῶν στὰς Ἰνδίας.
Ἦταν παντρεμένη μὲ Ἰνδὸν κ' ἐξῆλθε ἐπὶ σειρὰν
ἐτῶν στὴν πατρίδα του, γι' αὐτὸ αἱ ἀφηγήσεις της
στηρίζονται ἀπολύτως στὴν πραγματικότητά. Μὲ τὸν
καιρὸ οἱ δυσκολίες πού γεννῶνται ἀπὸ τὴ διαφορὰ
τῶν τάξεων ἔγιναν τόσο μεγάλες, πού ἀναγκάστηκε
νὰ χωρίσῃ. Τὸ πρῶτό της βιβλίον «ὁ Ἰνδικὸς μου
γάμος» παριστάνει τὰ πράγματα αὐτὰ κατὰ τρόπο
σεμνὸ καὶ ἀξιόπιστο.

Τὸ δευτέρον της βιβλίον «Παραπέτασμα μπρὸς στοὺς
γυναικωνίτες τῶν Ἰνδιῶν» πού ἐξεδόθη τὸ 1932 πρῶ-
τον Ἀγγλιστὶ καὶ κατόπιν Γερμανιστὶ, συμπληρώνει
τὶς προσωπικὰς τῆς ἐντυπώσεις μὲ γενικώτερες παρα-
τηρήσεις.

Στὴν Εὐρώπῃ δὲν εἶνε πολὺ γνωστὸν ὅτι πολλὰ
ἐκατομύρια γυναικῶν ζοῦν στὰς Ἰνδίας ὅπως οἱ
Μουσουλμάνες στὰ χαρέμια, στὴ λεγομένη «Ζενάνα»
στὸ γυναικωνίτι ὅπου ζοῦν περιορισμένες καὶ χωρι-
σμένες ἀπὸ τὰ δωμάτια τῶν ἀνδρῶν. Ἡ κατάστασις
αὐτὴ ὅμως δὲν ὑπῆρχε πάντοτε. Ἀπὸ μίαν ἱστορικὴν
ἐπισκόπησιν, πού κάνει ἡ συγγραφεῖς, μανθάνομεν, ὅτι
ὅσο μεγάλωνεν ἡ ἐπιρροὴ τῶν Βραχμάνων, τόσο ἐστε-
ρεώνονταν καὶ ἡ γνώμη, ὅτι ἡ γυναίκα εἶνε κατώτε-
ρον ὄν, ὅτι ὁ χαρακτὴρ της εἶνε μειονεκτικὸς, καὶ
ἔτσι περιορίσθη ἡ θέσις της βαθμικῶς μέχρι τελείας
σχεδὸν ἐξουδετερώσεως Ποιὲς συνέπειες ἐπέφεραν ἡ
κατάστασις αὕτη; Ἡ συγγραφεῖς τὸ περιγράφει πολὺ

παραστατικά. Συνέπειες ὅχι μόνο γιὰ τὴ γυναῖκα,
ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν ἄνδρα. Διότι ὅπως εἶνε ἀποκλει-
σμένη ἡ γυναῖκα ἀπὸ τὸ λοιπὸν κόσμον, νοιώθει τὴν
ἀνάγκη νὰ πληρώσῃ τὸ κενὸ τῆς ζωῆς της, καὶ ρί-
χνει ὅλη τὴν ἀγάπην της πάνω στὸ γυνί, πού μεγα-
λώνει κοντὰ της στὴ Ζενάνα: μιὰ τέτοια ὅμως ἀδυ-
ναμία καὶ τρυφερὴ στοργὴ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ
βλόψῃ τὸ παιδί: ἀποτέλεσμα τῆς ἀνατροφῆς αὐτῆς
εἶνε ἓνας διαρκὴς ψυχικὸς δεσμός, ἀπὸ τὸν ὅποιον
βγαίνουν χαρακτηριστοὶ ἄβουλοι, παθητικοὶ πού κατα-
γίνονται μᾶλλον σὲ λόγια παρὰ σὲ ἔργα. Αὐτὸ δὲ
ἀκριβῶς τὸ ἐλάττωμα χαρακτηρίζει πολλοὺς Ἰνδοὺς,
ιδίως στὴν τάξιν τῶν πλουσίων.

Τελευταίως παρατηρεῖται μιὰ ἐξέγερσις ἐναντίον
τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν γυναικῶν, πού θὰ καταλήξῃ
βεβαίως εἰς εὐρείας μεταρρυθμίσεις. Καὶ στὰς Ἰν-
δίας, ὅπως καὶ σὲ ἄλλα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ἐξαφα-
νίζονται σιγὰ σιγὰ παμπάλαιοι θεσμοί. Ἡ ἀντίστασις
διενεργεῖται κατὰ πολλοὺς καὶ περιέργους τρόπους
πού πάλιν ἐξηγοῦνται ἀπ' αὐτὴν τὴ ψυχικὴ σύνθεσι
τῶν Ἰνδῶν. Ἡ συγγραφεῖς παριστάνει αὐτὸ καὶ
πολλὰ ἄλλα λεπτομερῶς καὶ μᾶς δίδει μιὰ διαφωτι-
στικὴ εἰκόνα γιὰ τὸν γυναικεῖο κόσμον τῶν Ἰνδιῶν.
Ὁ ποιητὴς Ταγκόρε συνιστᾷ ἰδιαιτέρως τὸ ὡς ἄνω
βιβλίον.

Τὸ ρομάντσο μέσα σ' ἓνα κουτί σπέρτων. «Εἶ-
μαι δέκα ἐννέα ἐτῶν, εἶμαι ὥραία ὑποφέρω ἀπὸ τὴ
μοναξιά μου καὶ θὰ γνώριζα εὐχαρίστως τὸν κόσμον.
Ποιὸς θὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ βγῶ ἀπὸ τὸ ἀπαίσιο αὐτὸ
ἐργοστάσιο, ὅπου μὲ κατεδίκασε ἡ μοῖρα νὰ περῶ
τὴ ζωὴ μου;»

Αὐτὴ τὴ θλιβερὴ ἐκκλησίαν ἔγραψε μιὰ νεαρὰ ἐρ-
γάτρια σ' ἓνα χαρτάκι καὶ τὸ ἐνέκλεισε σ' ἓνα κουτί
σπέρτων πού εἶχε κατασκευάσει. Ὑστερα ἀπὸ λίγον
καιρὸ, διηγεῖται ὁ «Εἰκοστὸς Αἰὼν» παρουσιάστηκε τὸ
μοντέρνον βασιλόπουλον ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ ἀγορα-
στοῦ τῶν σπέρτων καὶ προσέφερε τὴν καρδιά καὶ τὴ
χεῖρα του στὴ νεαρὰ ἐργάτρια.

Στὴ Γερμανία διεκρούχθη ἐπισήμως ὅτι καὶ τὰ
περιττὰ εἶνε χρήσιμα καὶ καλεῖται τὸ κοινὸν νὰ μὴ
πετᾷ τίποτε ἀπ' ὅσα ἐθεωροῦνταν ὡς τώρα περιττὰ,
ἤτοι κουτιά σιγαρέττων, σπέρτων, τενεκέδες κονσέρ-
βων, σπάγγους, φελλοὺς, χαρτιά περιτυλίγματος κλπ.
Τὰ πράγματα αὐτὰ θὰ παραδίδονται ἐφεξῆς εἰς
ὠρισμένες ἀποθήκες τοῦ κράτους πού ἀναλαμβάνει
τὴν ἀναβιομηχανοποίησιν των. Τὸ κέρδος πού πρό-
κειται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς οἰκονομίας αὐτῆς, ὑπολο-
γίζεται ὡς σημαντικόν. Δὲν θὰ μποροῦσε καὶ σὲ
μᾶς νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα αὐτό. Πόσα
πράγματα πετοῦνται στὸ πεζοδρόμιον ἢ στὰ σκουπί-
δια πού μποροῦσαν νὰ τροφοδοτήσουν διάφορες βιο-
μηχανίες.

Μεταξωτὰ Χρυσασίδος

... Εἰδήσεις ...

Τὶς ἡμέρες αὐτὲς πού κυκλοφορεῖ τὸ παρὸν τεύ-
χος τῆς «Ἑλληνίδος» συνέρχεται στὸ Ντουμπροβνίκ
τῆς Γιουγκοσλαβίας ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Διε-
θνοῦς Συμβουλίου Γυναικῶν, τοῦ ὁποίου ὡς γνωστὸν
εἶνε μέλος τὸ Ἐθνικὸν μας Συμβούλιον.

Ὅχι μόνον αἱ γυναῖκες τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀλλὰ
καὶ ἡ κυβερνήσις της καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ καταβάλ-
λουν κάθε προσπάθεια ὅπως διεξαχθῇ ἡ Συνέλευσις
αὕτη ὑπὸ τοὺς λαμπροτέρους ὅρους. Τὰ μέλη τοῦ
Συνεδρίου θὰ τύχουν τῆς πλέον ἐγκαρδίου φιλοξε-
νίας καὶ θὰ περάσουν ἀλυσμόνητες ἡμέρες στίς μα-
γευτικὰς ἀκτὲς τῆς Δαλματίας.

Ἡ πρώτη ἐκτενέστερος γενικὴ συνεδρίασις θὰ γίνῃ
τὴν 1 Ὀκτωβρίου στὸ θέατρο τοῦ Ντουμπροβνίκ
κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ χαιρετήσῃ τὰ μέλη τοῦ συνε-
δρίου ἡ πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου τῶν γυναι-
κῶν τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. L. Petrovitch ὡς καὶ
αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Καὶ αὗτς λοιπὰς συνεδριάσεις — τὸ συνέδριον θὰ
διαρκέσῃ ὡς τὰς 9 Ὀκτωβρίου — θὰ συζητηθοῦν τὰ
ἐξῆς θέματα. Αἱ γυναῖκες στὴ βιομηχανία, αἱ ἀγρό-
τιδες, ἡ κατοικία κ.λ.

Ἐκ μέρους τῆς ὁμοσπονδίας μας μεταβαίνει εἰς
Ντούμπροβνίκ, ἡ κ. Πολ. Ματέη - Ρουσοπούλου ὅπως
ἀντιπροσωπεύσῃ τὸ Ε.Σ.Ε.

Ἰουλιέττα Ἀδάμ. Μιὰ μεγάλη Γαλλίς ἀλλὰ καὶ
μιὰ μεγάλη φίλη τῆς Ἑλλάδος ἀπέθανε πρὸ ὀλίγων
ἡμερῶν χωρὶς ὁ τηλεγράφος, ἀπησχολημένος μὲ τὰ
πολεμικὰ καὶ πολιτικὰ γεγονότα, νὰ ἀσχοληθῇ διὰ
τὸν θάνατον αὐτόν.

Καὶ ὅμως ἡ γυναῖκα πού ἀπέθανεν — ἡ Ἰου-
λιέττα Ἀδάμ — εἶχε τοιαύτην παράδοσιν καὶ τόσῃν
δραῖσιν φιλολογικῇ, πολιτικῇ καὶ κοινωνικῇ, ὥστε
ὁ θάνατός της ν' ἀποτελῇ γεγονός. Ἡ Ἰουλιέττα
Ἀδάμ — ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 100 χρόνων ἀποτρα-
βηγμένη εἰς μίαν ἑταυλὴν τῆς εἰς τὸ Βάρ. Ἡ ζωὴ
της — ζωὴ ἐνὸς αἰῶνος — ὑπῆρξε γεμάτη δραῖσιν φι-
λολογικῇ καὶ πολιτικῇ. Γεννηθεῖσα τὸ 1836, ἐνε-
φανίσθη εἰς τὰ γαλλικὰ γράμματα καὶ μὲ μίαν μελέτην
μικρῶν συλλογῶν διηγημάτων καὶ τοῦ ἔρωτος. Νυμφευ-
της περὶ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἔρωτος. Παντρε-
θεῖσα τὸ 1868 τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας Παρι-
σίων καὶ γερονσιαστὴν κατόπιν Ἀντώνιον Ἀδάμ,
ἐξηκολούθησε μὲ τὸ οἰκογενειακόν της ὄνομα Ἰου-
λιέττα Λαμπέρ νὰ δημοσιεῖται σειρὰν ἔργων — διηγή-
ματα, μυθιστορήματα, ἐντυπώσεις, μελέταις. Τὸ 1877
ἐδημοσίευσεν τὴν «Ἑλληνίδα», ἔργον ἐμπνευσμένον
ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ παλλόμενον
ἀπὸ θαυμασμόν πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πνεῦμα
καὶ ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1879 ἀπεφα-
σίσθη ἡ ἐκδοσις τῆς «Νέας Ἐπιθεωρήσεως» τὴν

όποιαν ή 'Ιουλιέττα 'Αδάμ διηύθυνε μέχρι του 1899, συντάσσουσα και τὸ ἐξωτερικὸν δελτίον. Ἐν τῷ με-
ταξὺ καὶ μὲ μίαν νεανικότητα πάντοτε ἔγραψε τὴν
«Εἰδωλολάτρισσαν», ἔργον ἀρχαίας ἑλληνικῆς ὑποθέ-
σεως τὸ «Τραγοῦδι τῶν καινούργιων συζύγων», τὸν
«Στρατηγὸν Σκόβελεφ», τὴν «Ἁγίαν Ρωσσίαν» καὶ
ἄλλα. Μετέφρασε τὴν «Γαλάτειαν» τοῦ ἀειμνήστου
Βασιλειάδου καὶ γηραιά πλέον εἰς ἡλικίαν ἐξήκοντα
πέντε ἐτῶν ἔγραψε τὴν «Χριστιανὴν» καὶ τὰ τρία πο-
λεμικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τὸν πόλεμον
καὶ διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν ὁποίων ἐνεψυχώθη ἀπὸ
τὴν χαρὰν τῆς Γαλλίδος ποὺ ἔβλεπε τὰ ἔθνη τῆς
ὄνειρα λαμβάνοντα σάρκα καὶ ὄσθα. Ἄλλ' ἡ ἀγάπη
τῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐξεδηλώθη μόνον εἰς τὰ
καθαρῶς φιλολογικὰ τῆς ἔργα. Ὅταν κατὰ τὸ συνέ-
δριον τοῦ Βερολίνου τῷ 1878 καὶ κατόπιν αὐτοῦ συ-
νεζητοῦντο τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος, ἡ 'Ιουλιέττα 'Αδάμ
μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ «Λουκῆ Λάρα», τοῦ Δ. Βι-
κέλα, ἐξέδωκε τὸ 1881 τὸ περισπούδαστον βιβλίον τῆς
«Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί», βιβλίον τὸ ὁποῖον
συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὁ πνευματικὸς
κόσμος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Τὸ 1901 πραγματο-
ποιοῦσα παλαιὸν ὄνειρόν της, ἡ 'Ιουλιέττα 'Αδάμ
ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα, ἀνήλθεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν
καὶ ἡ ἀνοδὸς τῆς ὑπῆρξε δι' αὐτὴν μία θρησκευτικὴ
ἱεροτελεστία καὶ εἶνα ἀναβάπτισμα τῆς καλλιτεχνικῆς
ψυχῆς τῆς Γαλλίδος διανοουμένης καὶ φίλης τῆς Ἑλ-
λάδος. Ἡ 'Ιουλιέττα 'Αδάμ ὑπῆρξε μέχρι τέλους τῆς
ζωῆς τῆς ἡμετέρας Γαλλίς μὲ τὰ ἔθνη τῆς ἰδιαι-
κά καὶ μὲ τὰ μεγάλα τῆς ὄνειρα. Ἐκλείει μέσα τῆς τὴν
Γαλλίαν μὲ τοὺς παλμούς καὶ τὰ ὄνειρά της. Τὸ με-
γαλεῖον τῆς Γαλλίας ἐγένευσεν τὴν ψυχὴν της ἀπὸ
χαρὰν καὶ ἐνθουσιασμόν. Καὶ δὲν ἔπαυε μαζὶ μὲ τὴν
πατρίδα της νὰ ἐνθυμῆται πάντοτε τὴν Ἑλλάδα καὶ
νὰ ἔξῃ μὲ τὴν ἀνάμνησιν τῶν συγκινήσεων ποὺ ἔδοξι-
μασεν ὅταν ἓνα βράδυ, τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἥλιος ἔβαφε
τὰς παρυφάς τοῦ Ὑμηττοῦ, αὐτὴ ἀνέβαινεν εὐλαβικῇ
προσκυνήτρια τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κάλλους εἰς τοὺς
ιερούς βράχους τῆς Ἀκροπόλεως. Μέχρι τῆς τελευ-
ταίας στιγμῆς τῆς ζωῆς τῆς ἡμετέρας 'Αδάμ ὑπῆρ-
ξεν ἡ μεγάλη καὶ εὐκρινὴς φίλη τῆς Ἑλλάδος. Τὸ
γαλλικὸ πνεῦμα ἀγκαλιασμένο μὲ τὸ ἑλληνικὸν καὶ
εἰς τὸν ἐναγκαλισμὸν αὐτὸν ἡ 'Ιουλιέττα 'Αδάμ ἐμφα-
νίζεται ὡς ἡ ἐκπρόσωπος μίας φωτεινῆς καὶ ραφινά-
ρισμένης διανοήσεως ποὺ διετήρησε τὴν σπινθηροβο-
λίαν της μέχρι τοῦ βαθέος γήρατος.

Εἰς τὴν Claude Silve (κόμησαν Forest Di-
vonne) ἀπενεμήθη τὸ σπουδαιότατον γαλλικὸν φιλο-
λογικὸν βραβεῖον Φέμνα διὰ τὸ μυθιστόρημά της
«Chateau Dampard».

Κατὰ μίαν στατιστικὴν τοῦ Ἐνεχυροδανειστηρίου
τῶν Παρισίων, τὴν πρώτην σειρὰν τῶν ἐνεχυροδανει-
σμένων ἀντικειμένων ἔχουν τὰ ραδιόφωνα. Ὁ ἀριθμὸς
τῶν ὑπερβαίνει καὶ τὰ ὥρολόγια καὶ τὰ κοσμήματα.
Ἡ διεύθυνσις ἀναγκάστηκε νὰ διορίσῃ εἰδικούς τε-

χνίτας γιὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ραδιοφωνικῶν συσκευῶν.

Με πολλὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἔθνηκὴν ὑπερηφάν-
εια ἐμάθαμεν τὰς δάφνας ποὺ ἔδραψε στὴ Γερμανία
ὁ διακεκριμένος μας μουσικοσυνθέτης κ. Πέτρος Πε-
τριδῆς: Ἡ ἐπίσημη ἐφημερὶς «Αἰεὶς Παρατηρητὴς»
γράφει γιὰ τὸ ἔργον του: «Ὁ Πετριδῆς εἶνε ὁ με-
γαλεῖτερος συμφωνικὸς τῆς Ἑλλάδος, εἶνε ἓνα πη-
γαῖον καὶ πρωτότυπο ταλέντο. Ἡ ἐνορχήστρωσις του
ἔχει τὴν θελκτικὴν καὶ μελωδικὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ λαοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ στερεῖται τῆς προσωπικῆς
πνοῆς τοῦ συνθέτου».

Μία νέα φιλανθρωπικὴ δωρεὰ ἔρχεται ν' ἀπο-
δείξῃ καὶ πάλιν, ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία στὴν
Ἑλλάδα ἐξακολουθεῖ ν' ἀσκήται μὲ συγκινητικὴν προ-
σῆλωσιν. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Ἰω-
Ἀθανασάκης προσέφερε 250.000 δραχ. ὑπὲρ τοῦ περι-
πτέρου τῶν παιδικῶν ἐξοχῶν Βόλου. Ἔτσι θὰ μπο-
ρῇ ν' ἀποπερατωθῇ τὸ περίπτερον τῆς Πορταριάς
καὶ τ' ἀσθενικὰ καὶ ἄπορα παιδάκια θὰ ἔχουν τὸ
ἀναρρωτήριόν των.

Σήμερον ποὺ καταβάλλεται τόση προσπάθεια γιὰ
νὰ ὁργανωθῇ ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη, ἡ δωρεὰ τοῦ
κ. Ἀθανασάκη ἔχει ἐξαιρετικὴν σημασίαν.

Νέον γυναικεῖον ἐπάγγελμα. Εἰς τὴν συνεδρία-
σιν ὁργανωθεῖσαν ἀπὸ τὴν Ἐνωσιν τῶν Αὐστριακῶν
ἐπαγγελματιῶν γυναικῶν, ἐδήλωσε μία ὁμιλήτρια ὅτι
αἱ γυναῖκες εἶνε ὅπως ἰδιαίτερος κατάλληλος γιὰ τὸ
ἐπάγγελμα τοῦ «Προπαγανδιστοῦ» ἢ τοῦ «διευθυντοῦ
ρεκλάμας», καθότι ἡ διαίσθησις καὶ ἡ φαντασία των
τὶς βοηθοῦν γιὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ προσέλκυσιν πελα-
τείας. Τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ εἶνε πολὺ ἐνδιαφέρον καί,
καθὼς φαίνεται, καλοπληρωμένο.

Ἀπέθανε στὴ Ρώμην εἰς ἡλικίαν 61 ἐτῶν ἡ γνω-
στὴ συγγραφεὺς Γκράτσια Ντελέντα. Ἡ ἀποθανοῦσα
εἶχε τιμηθῇ τὸ 1926 διὰ τοῦ βραβεῖου Νόμπελ.

Ἡκούσθη ἡ πρότασις νὰ στηθῇ ἐν τῷ κέντρῳ
τῆς Ἀδὲς Ἀμπέμπα μέγα ἄγαλμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
«συμβολίζον τὴν ἑνωρὴν νέας χριστιανικῆς ἐποχῆς ἐν
Ἀβυσσινίᾳ».

Ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία τῶν ἀρραβόνων τῆς πριγ-
κηπίσσης Τζουλιάνας, διαδόχου τοῦ Ὀλλανδικοῦ
θρόνου, ἔφερε καὶ πάλιν εἰς τὴν διεθνή ἐπικαιρότητα
τὴν συμπαθεῖ βασιλοπούλα ποὺ εἰτοιμάζεται ἀπὸ μικρὸ
παιδί νὰ βασιλεύσῃ ἐνὸς λαοῦ ἡρέμου καὶ ἐργατικοῦ. Ἡ
πριγκίπισσα εἶναι φοιτήτρια τοῦ πανεπιστημίου τοῦ
Λέϋντεν ὅπου σπουδάζει διεθνῆς δίκαιον καὶ πολιτι-
κὴν οἰκονομίαν. Ἐνεγράφη δὲ ἐκεῖ εἰς τὰ μητρώα
ὅπως καθε ἄλλη φοιτήτρια.

Ἡ κ. Πολυξένη Ματέυ - Ρουσοπούλου ὑποβλη-
θεῖσα ἐν Βερολίνῳ εἰς τὰς κρατικὰς ἀνεγνωρισμένας
ἐξετάσεις (Reichsverbandsprüfung) «Γερμανικῆς
Γυμναστικῆς καὶ Ρυθμικῆς» ἔλαβεν ὡς πρώτη Ἑλλη-
νὶς δίπλωμα καὶ ἄδειαν διδασκαλίας εἰς τὸν κλάδον
αὐτόν. Ἡ κ. Ματέυ, ἡ ὁποία εἶναι καὶ κάτοχος δι-

πλώματος τοῦ Ὁδείου Λειψίας, ἀντιπροσωπεύει τὸ
τελευταῖον σύστημα σωματικῆς καὶ γενικῶς μουσικῆς
ἀγωγῆς.

Genéviève Tabouis. Ἡ ἀδύνατη αὕτη γυναῖκα
μὲ τὰ λεπτά, πνευματώδη χαρακτηριστικά, εἶνε μιά
δημοσιογραφικὴ μεγάλη δύναμις. Τὸ ὄνομά της ἀνα-
φέρεται εἰς ὅλον τὸν διεθνὴ τύπο, θεωρεῖται πάντοτε
ὡς ἀριστα πληροφορημένη τὰ δὲ ἀρθρα της ἔχουν
δώσει στὴν ἐφημερίδα της «Oeuvre» μιά πανευρω-
παϊκὴ φήμη.

Ἡ κ. Τάμπου ἐργάζεται κατὰ τρόπον ὅπως ἰδιό-
ζοντα. Πρὶν γράψῃ τὰ ἀρθρα της ἔχει συνήθως τη-
λεφωνικὰς συνομιλίας μὲ διάφορες εὐρωπαϊκὰς πρω-
τεῦσους, βρίσκεται σὲ στενὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸ
γαλλικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, μὲ τοὺς πε-
ρισσότερους διπλωματικούς ἀντικροσώπους τῆς Γαλ-
λίας στὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ μὲ ξένους διπλωμάτας.
Γράφει τὰ καθημερινὰ χρονικά τῆς εὐρωπαϊκῆς κρι-
σεως μὲ ὅλες τὶς διακλαδώσεις καὶ περιπλοκάς της.
Εἰς τὴ σημερινὴν ἐποχὴ γενικῆς συγχύσεως, ὅπου τὰ
χάνουν οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ διπλωμάται, βρίσκεται μιά
γυναῖκα στὴ Γαλλία ποὺ ἔχει τὴν πύλιν πραγματικὴν ἀν-
τίληψιν τῆς ὅλης εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως, ποὺ ξέρει
ὅλες τὶς ἀδυναμίας τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γαλ-
λίας καὶ τοὺς κινδύνους, ποὺ τὴν ἐπαπειλοῦν.

Ἐπιμελητήριον Οἰκιακῆς Οἰκονομίας. Στὴν Ἑ-
σθωνία ἐμελετᾶτο, ὅπως ἐγράψαμε καὶ ἄλλοτε ἡ
ἴδρυσιν ἐνὸς τοιοῦτο ἐπιμελητηρίου. Ἦδη τὸ σχέδιον
ἐπραγματοποιήθη, καὶ ἡ λειτουργία του ἤρchiσε.

Νομίζομεν ὅτι αἱ γυναῖκες ὁργανώσεις τοῦ τό-
που μας θὰ ἐνδιαφεροῦν γι' αὐτὴ τὴν νέα κατάρτησιν
τῶν γυναικῶν τῆς Ἑσθωνίας. Γι' αὐτὸ θὰ δώσωμεν
ἐδῶ μερικὰς λεπτομέρειας περὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ
τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἐπιμελητηρίου αὐτοῦ.

Ἡ λειτουργία του εἶνε ἐπίσημος καὶ νομίμως ἀνε-
γνωρισμένη, ὁ δὲ σκοπὸς του εἶνε ν' ἀντιπροσωπεύῃ
καὶ νὰ περιφρουρῇ τὰ συμφέροντα τῆς οἰκιακῆς οἰ-
κονομίας, νὰ συμβάλλῃ εἰς τὸ νὰ ἐξελιχθῇ αὕτη εἰς
ἐπάγγελμα, καὶ νὰ δώσῃ μίαν νέαν ὥθησιν εἰς ὅλους
τοὺς γυναικεῖους συλλόγους ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ αὐ-
τήν. Πρὸς τοῦτο μελετᾶ τὴν ἐν γένει κατάστασιν καὶ
τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, γιὰ νὰ ὁργα-
νώσῃ τὰ σχετικὰ συμβούλια καὶ τὴν ἐνδεικνυομένην
βοήθειαν.

Τὴν ἐπαγγελματικὴν μορφήν, ποὺ θέλει νὰ δώσῃ
τὸ Ἐπιμελητήριον στὴν οἰκιακὴ οἰκονομίαν, ἐπιδιώκει
μὲ τὸ νὰ συντηρῇ καὶ νὰ ἐπιχορηγῇ ἐπαγγελματικὰς
σχολάς, μὲ τὴν ἴδρυσιν ἐργαστηρίων μαθητευομένων
μὲ τὴν διοργάνωσιν μαθημάτων, διαλέξεων, ἐκδόσεων
διαγωνισμῶν, μὲ ἀπονομὴν βραβείων κ. τ. λ. Ἐπίσης
φροντίζει γιὰ τὴν ἐξεύρεσιν νέων ἀγορῶν καταναλώ-
σεως γιὰ τὰ προϊόντα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας.

Τὸ Ἐπιμελητήριον βρίσκεται εἰς διηλεκτικὴν συνάφειαν
μὲ τὶς κρατικὰς, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ὑπηρεσίας,
στέλλοντας τὰς ἀντιπροσώπους του εἰς τὰ συμβούλια

ὅπου πρέπει ν' ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ του. Ὑποβάλλει προ-
τάσεις γιὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας,
ἐκφράζει τὴ γνώμη γιὰ τοὺς σχετικούς πρὸς αὐτὴν
νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἡ εὐεργετικὴ του δράσις ἐπεκτείνεται ὅμως καὶ
στὴν οἰκογένειαν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν οἰκιακὴ οἰκονομία
—στὴ στενὴν σημασίαν τῆς λέξεως— ἀσχολεῖται καὶ μὲ
τὴ ζωὴ στὸ σπιτί, μὲ τὴν οἰκογένειαν ὑφ' ὅλας τὰς
ἐπὶψεις: μὲ τὴ θρέψιν, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν κατοικίαν,
τὴν παιδοκομίαν, μὲ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν, γιὰ
ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ἀφοροῦν τὴν οἰκοκυρά. Ἐλπί-
ζουν δὲ αἱ γυναῖκες ὁργανώσεις τῆς Ἑσθωνίας νὰ
ἐπιτύχουν διὰ τοῦ Ἐπιμελητηρίου νέους καλοὺς ὁρους
γιὰ τὴν προστασίαν τοῦ παιδιοῦ, τῆς μητρότητος καὶ
τῆς οἰκογενειακῆς ὑγιεινῆς. Ἐξ ἄλλου ὁ μεγάλος
ἀριθμὸς τῶν νοικοκυράδων ποὺ ἀφιερώνονται στὴ
δουλιὰ τοῦ σπιτιοῦ, καθὼς καὶ οἱ ὑπηρετίες ἀποκοτῶν
μὲ τὸ ἐπιμελητήριον αὐτὸ μιά νόμιμη καὶ ἐπίσημη ἀντι-
προσωπεία, καὶ ἡ ἐργασία τῆς νοικοκυρᾶς στὸ σπιτί
ὕψωθη γιὰ πρώτη φορὰ στὴ βαθμίδα τοῦ ἐπαγγέλ-
ματος.

Ὁ μουστραφῆς κ. Νικόλαος Σκληβαῖος ἀνέλαβε
νὰ ὁργανώσῃ ἐκ μέρους τοῦ Ε. Σ. Ε. μιά λαϊκὴ χορω-
δία ἀπὸ τὰ παιδιά, μέλη τῆς κοινότητος τῶν Πετρα-
λώνων. Ἡ κοινότης αὕτη εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον ἐκπο-
λιτιστικὰ κέντρα καὶ πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως
ὅλης τῆς κοινωνίας.

Στὶς γενικὰς ἐκλογὰς ποὺ διεξήχθησαν τὸν παρελ-
θόντα Ἰούλιον στὴ Φιλανδία, ἐξελέγησαν 16 γυναῖ-
κες βουλευταί, ἀπέναντι 14 ποὺ ἦσαν μέλη τῆς τελευ-
ταίας Βουλῆς.

Ἐπίσης στὸ Βέλγιον ἐξελέγησαν 2 γυναῖκες στὴ
Βουλὴ καὶ 3 γιὰ τὴ Γερουσίαν.

Κατὰ δὲ τὰς νεωτάτας εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Κίνα ἔχο-
ρηγησεν ἡ κυβέρνησις τοῦ Νανκίν πλῆρη πολιτικὰ
δικαιώματα στὶς γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ψηφίζουν ἤδη
ὅπως οἱ ἄνδρες.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Γυναικῶν
τὸ ὁποῖον συνέρχεται κατ' αὐτὰς στὸ Dubrownick
τῆς Γιουγκοσλαβίας, διοργανώθη καὶ μιά Διεθνὴς
Ἐκθεσις βιβλίων γυναικῶν.

Τὸ Ε. Σ. Ε. διὰ τῆς προέδρου τοῦ Τμήματος αὐτοῦ
Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν κ. Ἀγγ. Χατζημιχάλη ἀνέ-
λαβε καὶ ἔστειλε εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτὴν ἀρκετὰ βιβλία
Ἑλληνίδων συγγραφέων, ἐφρόντισε δὲ νὰ ἐπισυνάψῃ
εἰς κάθε τόμον τὴν γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ τίτλου
τοῦ ἔργου, ὡς καὶ μίαν συντομογραφίαν γαλλικὴν περί-
ληψιν τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ.

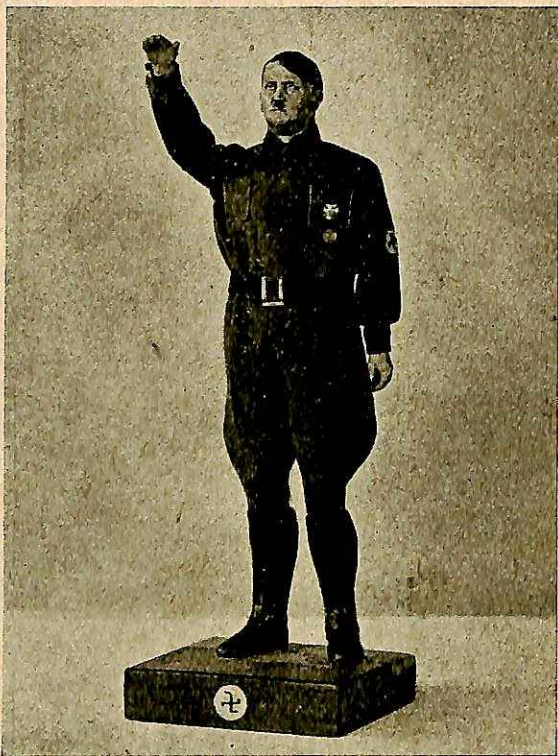
Αἱ ἐξῆς Ἑλληνίδες συγγραφεῖς ἔστειλαν τὰ ἔργα
των εἰς τὴν ἐκθεσιν αὐτήν: Ἀγγ. Χατζημιχάλη, Ἀθηνᾶ
Ταρσοῦλη, Ἀρσ. Παπαδοπούλου, Πην. Δέλλα, Ἑλλη
Λεκτὴ Ζευγώλη, Βεν. Κώττα, Θεώνη Δρακοπούλου
(Μυρτώτισσα), Ἰωάννα Ἀναγνώστου - Μπουκουβάλα,
Δώρα Μοάτσου, Ἑλένη Παπανδρέου, Ἑλένη Παντε-

λάκη, Μαρία Σωτηρίου, Τατιάνα Σταύρου, Είρ. Σπανδωνίδου, Ζωή Φράγκου, Καλλ. Έλεοπούλου, Ίουλίτσα Δραγούμη, Μυρσ. Παπαδημητρίου, Είρ. Δημητρεσκοπούλου, Μαρία Άμαριώτου, Άγνή Ρουσσοπούλου, Ε. Άθανασούλα, Εύγ. Ζωγράφου. Κατίνα Παπᾶ, Λιλίκα Νάκου, Αὔρα Θεοδωροπούλου, Άννα Άποστολάκη.

Στις ἑν. Πολιτείες κυκλοφορεῖ κατ' αὐτὰς ἓνα καινούργιο γραμματόσημο μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Suzan B. Anthony εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἀγώνων τῆς ὑπὲρ τῆς γυναικείας χειραφετήσεως.

Καλλιτεχνική Κίνησις.

Ἡ δεσποινὶς Λουκία Γεωργαντῆ εἶχε τὴν ὥραιαν ἔμπνευσιν νὰ ἐπωφεληθῇ ἐνὸς ταξειδίου τῆς μητέρας της κυρίας Ἑλένης Γεωργαντῆ στο Βερολίον καὶ νὰ φιλοτεχνήσῃ καὶ ἀποστείλῃ μὰ μακέτια τοῦ περιφήμου Χίτλερ πανομοιότυπον τόσον καθὼς φαίνεται

ὥστε νὰ ἐνθουσιασθῇ ὁ Φύρερ καὶ νὰ τῆς στείλῃ μίαν κολακευτικωτάτην ἐπιστολήν μαζί μὲ τὴν φωτογραφίαν του καὶ αὐτόγραφον ἵπογραφήν. Ἡ τιμητικὴ αὐτὴ ἐνθάρρυνσις ἐκ μέρους ἐνὸς ἀπὸ τοὺς μεγαλειτέρους ἄνδρας τῆς ἐποχῆς μας ἃς δώσῃ εἰς τὴν νέαν καλλιτέχνηδα νέα πτερά διὰ τὴν τεχνιοτροπίαν αὐτῇν, τὴν τόσον πρωτότυπον καὶ πού ἐθαυμάσθη πολὺν τὸν περασμένο χειμῶνα εἰς μίαν ἔκθεσιν τῆς.

A. P.

Ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς
ἀγῶνας τοῦ Βερολίνου.

Σ' ένα ἥσυχο μέρος τοῦ Βερολίνου μέσα σὲ πυκνὸ στάδιο βρισκόταν ἡ κατοικία τῶν ἀθλητριῶν. Ἦταν ἐνδὸς κτίρια ἕνα πελώριο ποῦταν οἱ μεγάλες ομάδες, κ' ἕνα μικρότερο πρὸ συμπαθητικὸ καὶ πρὸ χαριτωμένο ποῦ μένανε οἱ μικρὲς ομάδες. Ἐμεῖς βρισκόμαστε φυσικὰ στὸ μικρὸ κ' ἔτσι εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσουμε καὶ καλλίτερα τὰς συγκατοίκους μας.

Εἴμασαν οἱ μόνες Εὐρωπαῖες καὶ ἦταν τὸ ὅλο
ἑπτὰ κράτη στεγασμένα στὸ δικό μας πτέριο. Εἴχαμε
ἀντιπροσώπους τῆς Ἰαπωνίας, Αὐστραλίας, Ἀργεντι-
νῆς, Χιλῆς, Βραζιλίας καὶ Μεξικοῦ. Μὴ νομίζετε ὅπως
μόνο ἡ Ἑλλάδα ἀντιπροσπευόταν μὲ μιὰ μόνο ἀθλή-
τρια, ἦταν καὶ ἄλλα κράτη μεγάλα καὶ πλούσια, ὅπως
ἡ Ἀργεντινὴ καὶ ἡ Χιλὴ.

Τὰ δωμάτιά μας ἦταν περιποιημένα καὶ ὁμορφα
 μὲ μιὰ ἐξαιρετικὴ θέα σὲ ἀπέραντο δάσος. Γύρω μας
 ἦτανε ὅλα τὰ γυμναστήρια, τὰ στάδια, οἱ πισίνες, τὰ
 γήπεδα ἀθλοπαιδιῶν, τὸ υπαίθριο θέατρο ποὺ κτί-
 σθηκε κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ θεάτρου τῆς Ἑπιδαύ-
 ρου καὶ κάθε εἶδος ἀθλητικῆς κινήσεως.

Εἴχαμε φθάσει στο Βερολίνο ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἢ τέσσερες μέρες διαμονή στὴ χαρούμενη Βουδαπέστη· βράδυ μεσάνυχτα καὶ βέβαια βρήκαμε πῶς ἡ ὥρα ἦταν τελείως ἀκατάλληλη γιὰ νᾶναι κανεὶς στὸ σταθμὸ νὰ μᾶς περιμένει· μὰ γελαστήκαμε γιατί μόλις κοντοφθάσαμε στὸ σταθμὸ ξυπνήσαμε! ὅλοι μας ἀπὸ τοὺς ἤχους τοῦ Ἑλληνικοῦ μας ὕμνου καὶ τὰς ξητοκρανὰς τοῦ πλήθους. Κάθε Ἑλληνας πού βρισκόταν στὸ Βερολίνο τίς μέρες ἐκεῖνες ἤλθε νὰ μᾶς ὑποδεχθῇ.

Ἐμᾶς μᾶς παρέλαβε ἓνα κορίτσι ἀπὸ τὴν τιμη-
τική ὑπηρεσία τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ μᾶς
ὠδήγησε «στὸ χωριὸ μας». Τὸ κορίτσι αὐτὸ ἦταν στὴ
διάθεσή μας ὅλες τὶς μέρες ποὺ μέναμε στὸ Βερο-
λίνο, μᾶς ὠδήγουσε παντοῦ μᾶς ἔκανε ὅτι εὐκολία
μποροῦσε, καὶ μπορῶ νὰ πῶ προλάμβανε ὁκόμα καὶ
τὶς ἐπιθυμίες μας. Μεγάλῃ περιποίησι καὶ φιλοξενία,
Δὲν μᾶς ἔλειψε τίποτε. Μᾶς ρωτήσανε ἂν θέλαμε κα-
νένα εἰδικὸ φριγητὸ ποὺ θὰ εἴχαμε στὰ γεύματά μας.
Ἢ καμμιά ἄλλη ἰδιοτροπία, γιατί φρόντιζαν νὰ μὴν
ἀφήσουν κανένα παραπονεμένο. Βέβαια δὲν ἐσπεύ-
σαμε νὰ τοὺς ἱζητήσουμε . . . κοκορέτσι, γιατί ἀσφα-
λῶς δὲν θὰ θέλαμε νὰ τοὺς φέρουμε σὲ δύσκολο θέσι

Ἡ Ἑλληνικὴ καταγωγὴ μας συγκινοῦσε ὅλους καὶ ὅλοι εἶχαν μάθει πιά τὴν ἀρχαία Ὀλυμπία. Ὡ ἀθάνατοι πρόγονοί μας, ὡς πότε θὰ μᾶς φωτίζετε μὲ τὸ δικό σας φῶς!

Ἦταν ἀρκετὸ νὰ ξεμυτῇσαι κανεὶς λιγάκι ἀπὸ τὴν κάμαρά του γιὰ ν'ἄχῃ τὴν ἐπίθεσι χίλιων εἰδῶν ἀνθρώπων, κάθε ἡλικίας, φύλου, ἐπαγγέλματος ποῦ

ζητοῦσαν κάτι ἀπὸ σᾶς, μιὰ φωτογραφία, μιὰ συνέντευξη, ἓν αὐτόγραφο. Στὸ τέλος θάπρεπε νὰ φύγῃ καὶ εἰς τὸ Βερολίνο μὲ τὴν ιδέα πῶς εἶναι σπουδαία προσωπικότης. Σᾶς ἰκέτευαν γιὰ μιὰ ὑπογραφή, γιὰ ἓν ἀντίγραφο, σᾶς παρουσίαζαν albums περιποιημένα καὶ καλοδεμένα, χαρτιά, κάρτες, λευκώματα γιὰ νὰ γρατσουνίσετε τὸ νομὸν σας ἀδιάφορο ἂν δὲν εἶναι δυνατό νὰ διαβασθῇ ἀπὸ τὸν θανυμιστὴ σας. Αὐτοὺς μένει ἱκανοποιημένος, υποχρεωμένος καὶ εὐχαριστημένος, ἔχει τὴν φωτογραφίαν σας! Τὸ βέβαιον εἶναι πῶς ἱκανοποιήσαμεν ἀμέτρητες ἀλλοτρίους αἰτήσεις τὴν ἡμέραν καὶ πολλὰς φορὰς χρειαζόταν τρίτη ἐπέμβασις γιὰ νὰ μᾶ: ὁπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ πλῆθος ποὺ μᾶς περικύκλωνε. Στὸ δρόμο σᾶς κυττᾶνε σὺν περιέργῳ φαινόμενο ἢ μᾶλλον σὺν τυχερῶς ὑπάρξεις τῆς γῆς. Προσπαθοῦν ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν σας νὰ καταλάβουν τὴν ἐθνικότητά σας καὶ ἂν μάθουν πῶς εἶν' ἑλληνική τότε σπεύδουν νὰ σᾶς δηλώσουν πῶς ξέρουν ἑλληνικὰ ἀρχίζοντας τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ «Ἄνδρα μοι ἔνυψε μοῦσα, πολύτροπον.

Κι' εἶδαμε κι' ἀκούσαμε πολλοὺς τέτοιους, ἀνθρώπους κάθε τάξεως καὶ κάθε ἡλικίας. Εἶναι ὁ Ὅμηρος ἐν' ἀπὸ τ' ἀπαραίτητα τῆς μορφώσεως τῶν Γερμανῶν.

Μὰ ἄς δοῦμε λιγάκι καὶ τὸς συναδέλφους μας. Ἀσχημες, ὄμορφες, λιγνές, χοντρές, ἀνατολίτισσες καὶ βορεινές, μαῦρες καὶ ξανθές, χίλιων εἰδῶν ἔδιμα, χίλιων εἰδῶν γλώσσες, ὅλες μὲ κέμα, πότε μαζεμένες σ' ἓνα σαλόνι τραγουδᾶνε τραγούδια τῆς πατρίδος τους πότε σκορπισμένες στὰ διάφορα γυμναστήρια καὶ πισίνες ἐτοιμάζονται γιὰ τὸν μεγάλον ἀγῶνα, καὶ πότε ξαπλωμένες λιάζονται σὸ τρυφερό γρασίδι τοῦ κήπου.

Τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ τίς βλέπει κανεῖς ὅλες μαζὶ καὶ ἔχει πλέον τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸ γιὰ μιὰ ἐξέτασι. Δυὸ μεγάλα τραπέζια γεμίζουν οἱ Γιαπωνέζες, καὶ πάντα κινοῦν τὸ γενικὸ ἐνδιαφέρον. Εἶναι τόσο διαφορετικὲς ἀπὸ τοὺς συνηθισμένους τύπους γυναικῶν, μ' αὐτὸ δὲν θὰ πῇ πῶς εἶναι καὶ ὠραῖες. Κάθε ἄλλο. Εἰν' ὅλες ἄσχημες χοντρές καὶ ἄχαρες. Τὰ μαλλιά τους ἴσα καὶ τεττωμένα μέχρις ἀτελεισίας. Εἶναι καλὲς κολυμβήτριες καὶ πολὺ φιλότιμες ἀθλήτριες. Πολὺ πεντααρχημένες καὶ κάνουν τὴν πιὸ τακτικὴ ζωὴ ἀπὸ ὅλες τίς ἄλλες. Εἶναι φιλόκαλες καὶ τὰ λουλουδία ποτὲ δὲν τοὺς λείπουν ἀπὸ τὸ τραπέζι ἢ τὴν κάμαρα.

Αὐτὲς βέβαια εἶχανε τὶς ἰδιοτροπίες τοὺς στὰ φα-
γητά. Τὸ εἶναι ἦταν πάντα ἀπαραίτητο συμ-
πλῆρωμα κάθε γεύματος, καὶ τὶς μέρες τῶν ἀγώνων ἡ πε-
σβεῖα τοὺς φρόντιζε νὰ τοὺς προμηθεύει. Για-
πὼ νῆξικα φαγητά βαλμένα μέσα στὸ κουτί ἀπ' ὅπου τὰ
τρώγανε μὲ τὰ διόρροθμα ξυλαράκια.

"Ας κυτάξουμε και τὸ παρακάτω τραπέζι. Μιὰ σημαία τῆς Χιλῆς, μιὰ τῆς Αὐστραλίας καὶ μιὰ τῆς Ἀργεντινῆς. Κυτάξουμε τὰ κορίτσια γύρω. Αὐστραλιίδες ψηλές καὶ μεγαλόσωμες, πάντα με κέφια καὶ μὲν γέλοια, μιὰ Ἀργεντινὴ ἕνα κορίτσι ὁμορφὸ καὶ ἑλκυστικό.

στικό. Ήταν 2α Όλυμπιονίκης τῆς ἐλευθέρως κολυμβήσεως, καὶ ἓνα κορίτσι ἀπὸ τῆ Χιλή, πολὺ μεγαλύτερο καὶ ἀγαπῶ. Δὲν θὰ ξεχάσω τὸ κλάμμα ποὺ ἔκανε ἓνα βράδυ ὁλόκληρο γιατί ἦταν τελευταία σὲ 100 μέτρα.

Σ' άλλο τραπέζι οι Βραζιλιανές, Μεξικάνες και Έλληνίδες όλες μελαχροινές. Τά καλόηχα Σπανιό-
ληκα πέρνουν και δίνουν, μ' είναι τόσο μουσικά πού
και νά μὴν καταλαβαίνει κανείς τοῦ πρέπει νά τὰ ἀκούει.

Στὸ μεγάλο τὸ κτίριο ἦτον ὅλα τὰ «βαρέα πυροβολικά». Ἀμερικάνες κάθε εἵδους, μαῦρες καὶ κόκκινες μελαχρινεῖς καὶ ξανθές, Ἰταλίδες κομψές καὶ χαριτωμένες, Πολωνεῖς, Οὐγγαρέζες ὅλες γεμάτες φωτιά καὶ λαῖρα καὶ Γερμανίδες ροδοκόκκινες κ' ἀγοροπούημένες.

Καλλίτερες ἀθλήτριες σ' ὅλα τ' ἀγωνίσματα ἦταν οἱ Γερμανίδες. Παρουσίασαν καὶ σύνολο καὶ στοιχεῖα ξεχωριστὰ ἀξιολογώτατα. Ἦταν καλὰ προπονημένες καὶ πενταρχημένες. Οἱ Ἀμερικανίδες κατώτερες τῆς προσδοκίας ὧλων. Κατερίφησαν ὅλα σχεδὸν τὰ γυναικεῖα ρεκόρ στὴν 11 Ὀλυμπιάδα. Ὑπάρχει βλέπετε ἀκόμη ἔδαφος ἐξελιξέως μεγάλο, γιατί ὁ γυναικεῖος ἀθλητισμὸς δὲν εἶναι τόσο παλῆς ὅσο ὁ ἀνδρικός· κι' ἔτσι πάντα κατὶ βρίσκεται πού βοηθᾷ στὴ δημιουργία νέων ρεκόρ. Ἀσφαλῶς στὴν ἄλλη Ὀλυμπιάδα θὰ δοῦμε πάλι ὅλα τὰ γυναικεῖα ρεκόρ νὰ καταρρίπτονται. Δὲν θάειαν ἄξιο λόγον νὰ σημειώσουμε πῶς σὲ μερικὰ ἀγωνίσματα εἶχαν οἱ ὀλυμπιονίκες καλύτερο ρεκόρ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας πρωταθλητὰς στὸ κολύμπι;

ΔΟΜΝΙΤΣΑ Ν. ΛΑΝΙΤΟΥ

ΔΟΜΝΙΤΣΑ Ν. ΛΑΝΙΤΟ

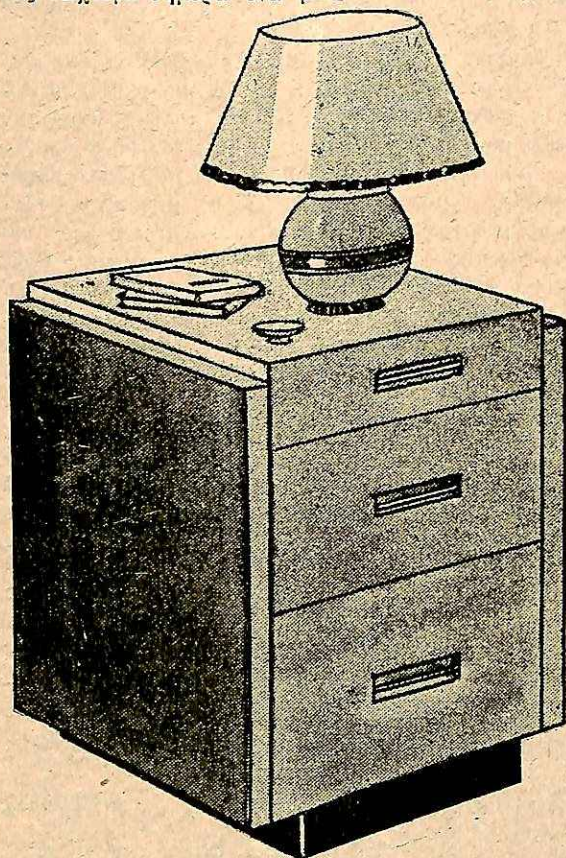
Τὸ Γραφεῖον εὐρέσεως Ἑργασίας
τοῦ Ε. Σ. Ε.

συνιστᾷ τὰς ἐξῆς γυναῖκας :

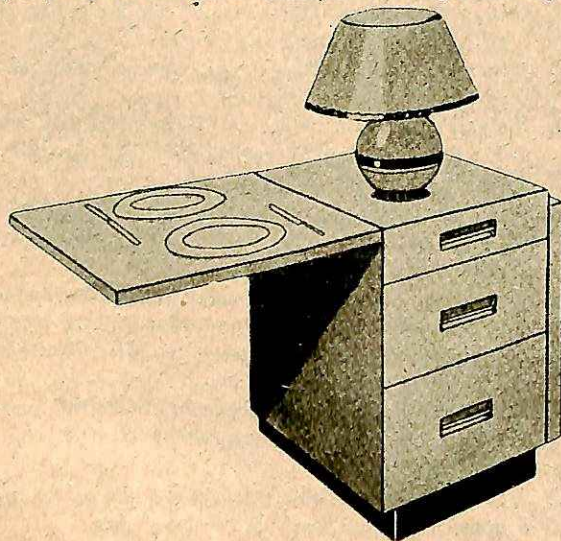
1. **Μαγείρισσα**, ἐτῶν 42 με συστάσεις πολὺ καλὰς ζητεῖ τοποθέτησιν. Πηγαίνει καὶ εἰς ἐπαρχίαν ἄν τύχη νὰ θέλουν καὶ τὸ παιδί της.
2. **Κεντήστρια**, ἐτῶν 35 πολὺ καλὴ καὶ μὲ συστάσεις ἐπιθυμεῖ ἐργασίαν κατ' οἶκον.
3. **Νεάνις**, ἐτῶν 20 τελειόφοιτος Γυμνασίου μὲ ὀλίγα Γαλλικὰ καὶ εὐπαρουσίαστος ζητεῖ θέσιν ταμίου ἢ πωλητηρίας.
4. **Κυρία**, ἐτῶν 37, με πείραν διευθυνούσης Ἐνοδοχείου ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν. Ἡ νὰ συνοδεύῃ κυρίαν ἢ παιδάκι.
5. **Δεσποινίς**, ἐτῶν 30, πεπειραμένη οἰκονόμος εὐπαρουσίαστος, με πολὺ καλὰς συστάσεις ζητεῖ τοποθέτησιν εἰς ἴδρυμα ἢ οἰκογένειαν. Πηγαίνει καὶ εἰς τὸ ἑξωτερικὸν ὡς συνοδός.
6. **Ράπτρια**, ἐτῶν 38, ἄνευ ὑποχρεώσεων. Ζητεῖ τοποθέτησιν α' καμαριέρας ἐν συνδυασμῷ με τὴν ραπτικήν της.
7. **Νοσοκόμος**, ἐτῶν 34, πεπειραμένη με καλὰς συστάσεις ἐπιθυμεῖ κατ' οἶκον νοσηλείαν.

Τὸ σπίτι μας.

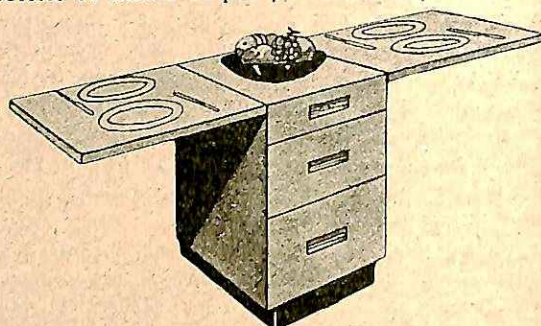
Ένα κομμοδάκι πὸν ἀνοίγει τὶς πτέρυγές του. Σὰς δείχνουμε σήμερα ἓνα μικρὸ ἐπιπλο πὸν μετα-

βάλλεται κατὰ εὐκολώτατον τρόπον. Εἶνε ἓνα κομμοδάκι σχήματος κύβου μὲ τρία συρτάρια. Οἱ δύο πλευρὲς μποροῦν εὐκόλῃ ν' ἀνασηκωθοῦν δεξιὰ καὶ ἀρι-

στερά. Ἐχομεν ἔτσι ἓνα ὡραῖο τραπέζι γιὰ τέσσαρα ἄτομα, Γιὰ νὰ γράψετε ἢ νὰ διαβάσετε ὅρκει νὰ σηκώσε εἰς τὴ μιὰ πτέρυγα. Ὅταν τὶς διπλώσετε, τοποθετεῖτε τὸ ἐπιπλο σὲ μιὰ γωνιά τοῦ δωματίου ὅπου

θὰ πιάση ἐλάχιστο τόπο. Μπορεῖ διπλωμένο νὰ τὸ βάλετε τὸ βράδυ καὶ κοντὰ στὸ κρεβάτι σας. Τὰ πρακτικὰ αὐτὰ ἐπιπλα συνιστῶνται κυρίως γιὰ ἐξοχικὰ σπίτια ὅπου ὁ ὥρος εἶνε λίγος.

Ἐκδόσεις

Ρόδα καὶ Φλόγες ὑπὸ Ἑλισάβετ Π. Ψαρά μὲ πρόλογον ὑπὸ Ἀθαν. Π. Μίχα, Ἀλεξάνδρεια 1936. Ἡ νεαρά Ἑλληνίς ποιήτρια πὸν μένει στὴν Ἀλεξάνδρεια δὲν εἶνε ἄγνωστη στὸν κόσμον τῶν γραμμάτων. Ἐδημοσίευσεν ἐπανελημμένους στίχους καὶ φιλολογικὰ ἄρθρα εἰς λογοτεχνικὰ περιοδικὰ. Τὰ δεκατέσσερα τραγούδια, πὸν παρουσιάζει εἰς τὸν τόμον «Ρόδα καὶ Φλόγες» δὲν εἶνε μόνον μιὰ ὑπόσχεσις γιὰ τὸ μέλλον, ἀλλὰ εἶνε ἀσφαλὲς ἓνα παρόν. Τὰ ποιήματά της διαπνέονται ἀπὸ μιὰ λεπτὴ χάρι καὶ πρωτότυπη ἔμπνευσις, ἔτυχαν δὲ τοῦ φιλολογικοῦ ἐπαίνου τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἀθηνῶν. Δημοσιεύομεν σήμερον δύο ἀπὸ τὰ τραγούδια τῆς συλλογῆς πὸν χαρακτηρίζουν ἰδιαιτέρως τὸ ταλέντο τῆς νεαρᾶς ποιήτριας.

ὑπὸ τῶν ἱατρῶν κ. κ. Μ. Μωυσεΐδου καὶ Κ. Κατσαρά ἐξεδόθη ὁ **Ἀντιαλκοολικὸς Ἀγὼν ἐν Ἑλλάδι**, ἀρχαὶ μέθοδοι, ἐφαρμογή. Ἀθῆναι 1936. Ἡ μονογραφία αὕτη ἀποτελεῖ εἰσήγησιν εἰς τὴν β' συνέλευσιν τοῦ Πανελληνίου Συνεδρίου πὸν ἔγινε τὴν 7 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐν Ἀθήναις, εἶνε δὲ σπουδαία συμβολὴ εἰς τὴν ἐν γένει προσπάθειαν γιὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ.

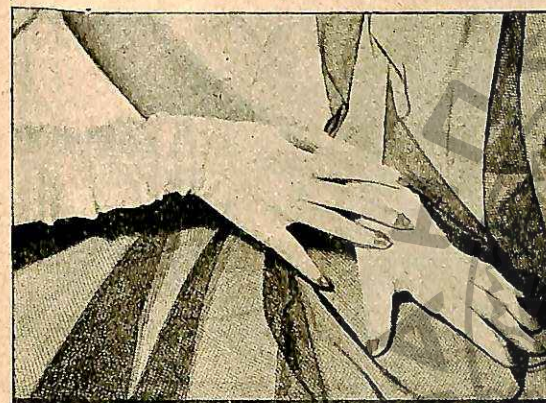
Ἐλήφθησαν εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰ ἑξῆς περιοδικὰ Ὑγεία.—Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία, κατάλογος τῶν ἐν τῇ Ἑθν. Βιβλιοθήκῃ κατὰ νόμον κατατεθειμένων ἀντιτύπων.—Δικαιοσύνη.—Οἰκογενειακὴ Ζωή.—Εὐρωπαϊκὴ ἀνταπόκρισις, ἐκδιδομένη ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ Θ. Σκενδερίδου. Ὁ Φίλος τῶν Ζώων.—Ἐργασία.—Στατιστικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Ἑλλάδος.—Bulletin du Conseil International des Femmes.—La Femme Polonaise κ.λ.

Τὸ μοντέρνο γάντι.

Τὸ γάντι δὲν εἶχε ἄλλοτε στὴν ἐνδυμασίᾳ μας τὴν σημασίαν πὸν ἔχει τώρα. Σήμερα κατήντησε ἓνα σπουδαῖο παράρημα τῆς μόδας. Τὸ μαλακὸ πέτσινον, μὲ

τὸ χεῖρ, ραμμένο γάντι, ὑπογραμμίζει τὴν ἐμφάνισιν σπὸρ τοῦ πρωϊνοῦ φορέματος. Γιὰ τὸ ἀπόγευμα θὰ συνιονισθῇ μὲ τὸ καπέλλο, τὴν τσάντα, τὸ ἄνθος τῆς μπουτονιέρας καὶ θ' ἀποτελέσῃ ἓνα ἁρμονικὸ σύνολο

σὲ χροῖμα καὶ σὲ ὕλκον. Παρουσιάζομεν δύο ἀπὸ τὰ τελευταῖα μοντέλλα. Ἐπίσης θὰ φορεθοῦν μισὰ γάντια ἀπὸ μεταξωτὸ φιλέ, ὅπως τὰ φοροῦσαν οἱ γιαιάδες μας, ὅταν ἦσαν νέες.

Μεταξωτὰ Χρυσοαλλίδος

Εἶναι δυνατόν ὅλες οἱ γυναῖκες νὰ εἶν' ὡραίες;

Ε'. Μέσα καθαρισμοῦ τοῦ δέρματος

Πῶς ἀποκτᾶται καὶ πῶς διατηρεῖται ἡ ὡμορφιά

Στὸ προηγούμενον ἄρθρον μας εἶχαμε πεῖ πῶς τὰ καλύτερα μέσα καθαρισμοῦ τοῦ δέρματος εἶναι εἰδικές κρέμες, λοσιὸν καὶ γάλατα.

Ἀς τὰ ἐξετάσουμε.

Καὶ πρῶτον οἱ κρέμες: Οἱ λεγόμενες καὶ Cleansing-Creams. Αὐτὲς γιὰ νὰναι καλὲς πρέπει νὰ εἶναι κατασκευασμένες σύμφωνα μὲ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Κώδικος ὡς Cold-creams φυσικῆς, δηλαδὴ μὲ φυτικὰ προϊόντα. Επειδὴ ὅμως οἱ cold-creams μὲ φυτικὰ προϊόντα ἔχουν τὸ ἐλάττωμα νὰ διατηροῦνται παρὰ μόνον λίγους μῆνες (κατόπιν ταγιζοῦν καὶ ἀποσυντίθενται) γι' αὐτὸ ἡ βιομηχανία τῶν καλλυντικῶν μεταχειρίζεται ὕλκιν ἀμετάβλητα καὶ ἰδίως τὴ βαζελίνη. Γιὰ τὴ βαζελίνη ὅμως εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ποῦμε δύο λόγια. Ἡ βαζελίνη εἶναι προϊόν τοῦ πετρελαίου καὶ ἀναλόγως τῆς καθαριότητός της καστονὴ κίτρινη καὶ λευκὴ Ἡ τελείως καθαρὴ εἶναι λευκὴ, ἡμίρευση, filante, καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν χημικὸν τύπον $C_{20}H_{42}$ Ἡ τελείως καθαρὴ βαζελίνη, ἡ ἀμερικανικὴ, εἶναι πολὺ ἀκριβὴ καὶ γι' αὐτὸ συνήθως μεταχειρίζονται τὴν κοινὴ λευκὴ βαζελίνη γιὰ φθινὰ καλλυντικὰ προϊόντα, τὴν τεχνικὴ βαζελίνη κατασκευασμένη μὲ βορρὰ λάδια πετρελαίου ἢ κηροζίνης, ἢ βαζελίνη φυσικὴ νοθευμένη μὲ ρητίνην, κολοφώνιον καυστοῦν κλπ. Χωρὶς οὕτε καὶ ν' ἀναφέρουμε τὰ βλαβερά ἀποτελέσματα τῆς τεχνικῆς ἢ νοθευμένης βαζελίνης, γομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε καὶ τὴ χροῖση τῶν κρεμῶν πὸν ἐμπεριέχουν βαζελίνη διότι:

1ον) Ἡ βαζελίνη ἐνισχύει τὴν τριχοφυΐαν τοῦ προσώπου

2ον) Ἀντεδείκνυνται τελείως στὰ λιπαρὰ πρόσωπα καὶ

3ον) παρουσιάζουν συνήθως - καὶ οἱ καλλυτέρως βαζελίνες - τυπικοὺς ἐρεθισμοὺς γνωστὸν μὲ τὸ ὄνομα Vaselineites. οἱ ἐρεθισμοὶ αὗτοι ἀποβαίνουν πολὺ σοβαροὶ μάλιστα ἐπὶ περιπτώσεων ἐρυθημάτων παλαιῶν ἢ ἐκζεμάτων.

Συμπέρασμα: οἱ κρέμες τοῦ τύπου Cleansing-Creams εἶναι ὑποπτες καὶ μόνον φυτικῆς, ἀλλὰ πρόσφατες, Cold-Creams μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς κρέμες γιὰ καθάρισμα τοῦ προσώπου.

Στὸ ἐπόμενον θὰ ἐξετάσουμε τὶς λοσιὸν καὶ τὰ γάλατα.

MME KETTY
ACADEMIE DE BEAUTE EPMOY 35

Βλέπε προηγούμενα τεύχη ἀριθμ. 3, 6, 7 καὶ 8-9.

“L'HELLENIS,”

Organe mensuel du Conseil National
des femmes hellènes

Rédaction-Administration: Rue Alex. Soutsou 26

Athènes, octobre 1936

Le jour où ce numéro de l'Ellenis paraîtra, l'ouverture du Congrès du Conseil International des Femmes à Dubrownik aura eu lieu. Nos meilleurs vœux accompagnent les séances du Congrès; nous leur souhaitons pleine réussite dans tout ce que les différentes sections auront à proposer pour l'amélioration de la situation de la femme, et pour l'assurance de la paix mondiale. La représentante du Conseil National des femmes hellènes est Mme Polyxène Mathéy-Rhoussopoulos. Vu les difficultés que représente pour le moment un voyage à l'étranger, notre C. N. se voit obligé, de s'en tenir à une seule déléguée.

A l'occasion du Congrès à Dubrownik une exposition internationale de livres écrits par des femmes aura lieu. La section de: Lettres et Arts de notre C. N. a envoyé les œuvres de 32 écrivains grecques, en ajoutant à chaque volume une traduction en français du titre et un très court résumé de son contenu, grâce à la présidente de la Section Mme A. Hadjimichali.

Les problèmes sociaux modernes: Les asiles de nuit pour hommes et femmes, par A. Coutsoumaris, avocat.

Grâce au nouveau ministre de l'Assistance publique, qui ne veut laisser aucune plaie sociale sans la guérir, il y aura dans un mois à Athènes un asile de nuit, où chaque soir 200 personnes pourront dormir. La mairie a cédé au gouvernement dans ce but un édifice spacieux, qui restauré convenablement, pourra être inauguré avant les froides nuits d'hiver, et où un lit comfossible dans une salle bien chauffée attendra toutes les personnes sans asile de la capitale. Ainsi les pauvres ne seront plus forcés de passer la nuit sur les bancs des parcs publics, dans les wagons de chemin de fer délaissés, sur les chars des camelots ou dans les immondes en construction. Dès le 1er novembre les sans-obris pourront se reposer dans un véritable lit et sentir un peu de bien-être dont

ils étaient privés. Aucun client de l'asile ne pourra y rester pendant la journée. En entrant il sera obligé de prendre un bain, et de remettre ses vêtements au désinfecteur. Il recevra un pyjama pour la nuit, et le matin, après avoir pris une tasse de café au de thé avec du pain, il s'en ira, revêtu des ses vêtements propres à son labeur ou à la recherche de travail. En cas de maladie, il sera immédiatement transporté à l'hôpital. L'asile compte naturellement sur la collaboration de la police, qui devra amener tout individu qui sera rencontré la nuit qui y n'aura pas de domicile. Un même établissement est fondé pour les femmes, surtout pour les jeunes filles de la province qui servent comme bonnes dans les familles et qui, en changeant de maison se trouvent souvent sans asile, et passent la nuit dans les bureaux de placement où elles sont exposées à tous les dangers de la grande ville. Le ministre de l'Assistance Publique compte sur l'aide des organisations philanthropiques pour la réussite de cette œuvre charitable.

Un belle œuvre sociale: Le Ministère de l'Agriculture a cédé au C. N. d. f. H. un grand terrain qui sera sous peu transformé en jardin d'enfants pour la plus grande joie des pauvres petits d'un des plus misérables et des plus peuplés quartiers industriels d'Athènes. Il y aura dans ce jardin divers jeux, on y fera de la gymnastique, de la musique même, enfin tout ce qui pourra contribuer à l'amusement des petits desherités. Deux cents cinquante enfants se sont déjà inscrits au Jardin. Le séjour y est naturellement gratuit.

Nous signalons avec beaucoup de satisfaction que les colonies de vacances pour enfants pauvres et chétifs se sont multipliées cet été. Voilà encore une nouvelle organisation. «Les Amis de l'Enfant» qui a envoyé au bord de la mer 200 enfants pour y faire un séjour d'un mois entièrement gratuitement. C'est une des formes de solidarité sociale des plus belles.

Un groupe de 45 jeunes filles du Lycéum Club d'Athènes accompagnées de cinq dames du comité se sont rendues à Hambourg après une invitation de la part du Congrès qui y a eu lieu dernièrement, organisé par l'association «La joie par la force». L'image que nous publions représente quelques-unes de ces demoiselles en costumes nationaux.

ACADÉMIE DE BEAUTÉ

MME KETTY

Ερμού 35 - Αθήναι-ΤΗΛ 22088

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΩΜΟΡΦΙΑ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΟΣ

Φυσικοθεραπεία - Ραδιενεργά λασπόλουτρα - Αναγέννησις του δέρματος - Θεραπεία πάσης δερματικής παθήσεως - Αισθητική χειρουργική, ρινοπλαστική, αισθητική διαμόρφωσις παχέων χειλέων, στήθους κ. λ. π. Μεταμοσχεύσεις τών νων, άμφοτέρων τών φύλων, κατά την μέθοδον Βορονώφ. Συμπληρωματική θεραπεία.

Διηλεκτρόλησις. Ορμονοθεραπεία διά τας έκ πλημμελοῦς λειτουργίας του οργανισμού δερματικές παθήσεις. Ηλεκτροθεραπεία. Ριζική θεραπεία τής υπερτριχώσεως. Έξαφάνισις ρυτίδων, δυσμόρφων ουλών, όγκων κλπ. Καί γενικώς πάσα θεραπεία σχετική μέ την καλλονήν του προσώπου του σώματος.

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΜΕ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ & ΟΡΜΟΝΕΣ
ΙΔΡΥΜΑ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ

Ερμού 35 - Αθήναι-ΤΗΛ 22088

ΑΓΝΟΝ
ΒΟΥΤΥΡΟΝ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Υποστηρίζετε την εγχώριον βιομηχανίαν αγοράζουσαι το φρεσκότατο βούτυρό μου κατ' ευθείαν από την Κέρκυραν για το τσάι σας για τα γλυκά σας για τα φαγητά σας.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 6
Τηλέφ. 23-163

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF ATHENS TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

Νομικόν Γραφείον

Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων

ΠΑΡΕΧΕΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΥΜΒΟΥΛΑΣ

Ἐκάστην Πέμπτην 12-1 μ. μ.

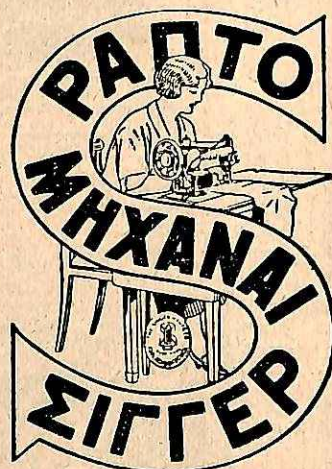
Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26

**ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ**

Ἐφαρμόζεται με μίαν βίδα εἰς οἰανδήποτε ραπτομηχανήν.
Παρέχεται ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκιμὴν ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλία κεντημάτων καὶ διαφόρων Ποικιλ-
μάτων με τὸν ΜΑΛΛΟΡΡΑΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς καὶ
κοπτικῆς με ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἐσωτερικὰ καὶ ἔξω-
τερικὰ φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν. = =

**ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ**

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΟΙΚΙΑΚΗΣ
ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΔΙΑ
ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Ἡ σχολὴ περιλαμβάνει τάξεις Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων αἵτινες ἐπιθυμοῦν νὰ
πλουτίσουν τὰς γνώσεις των εἰς τὴν οἰκιακὴν μαγειρικὴν καὶ ζαχαροπλαστικὴν
διὰ μερικῶν μόνον μαθημάτων.

Τὰ μαθήματα γίνονται εἰς ὥρας πρὸ μεσημβρίας καὶ ἀπόγευμα, διακοῦν δὲ
ἀπὸ Ὀκτωβρίου μέχρι τέλους Ἰουλίου.

Ζητήσατε πληροφορίας καὶ Κανονισμόν — Γωνία Σίνα καὶ Βησαρίωνος 9 — Τηλέφ. 31-336

Δίδακτρα Δρχ. 250

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Γραφεῖον εὐρέσεως γυναικείας ἐργασίας

Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων

Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26

Δέχεται καθ' ἑκάστην 4-6 μ. μ. πλὴν τοῦ Σαββάτου

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΘΙΔΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΒΕΣΕΙΣ (ΤΗ. 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1935) „ 10.073.315.312

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

Ἅγιος Νικόλαος (Κρήτη)	Θήβαι	Μεσσήνη
Ἀργεῖνιον	Θήρα	Μιτυλήνη
Ἀγνιά	Ἰθάκη	Ναύπακτος
Ἀθήναι:	Ἰστιαία (Σηροχώριον)	Ναύπλιον
Ἐν ὕψιμα, ὁδὸς Μητροπόλεως 9	Ἰωάννινα	Νιγρίτα
Ἐν Καλλιθέα	Καβάλλα	Σάνθη
Ἐν Νέα Ἰωνία	Καλάβρυτα	Ὀρεστιάς
Ἐν Παγκρατίῳ	Καλάμαι	Παξοὶ
Αἴγιον	Καλαμπάκα	Παπάδος (Μυτιλήνης)
Ἀλεξανδρούπολις	Καρδίτσα	Πάτραι
Ἀλμυρὸς	Καρλόβασι (Σάμου)	Πειραιεὺς
Ἀμαλιάς	Καρπενήσιον	Πλωμάριον (Μυτιλήνης)
Ἀμύνταιον (Σόροβις)	Καρναὶ (Ἅγιον Ὄρος)	Πόρος
Ἀμφίκλεια	Καστοριά	Ποταμὸς
Ἀμφισσα	Κατερίνη	Πρέβεζα
Ἄνδρος	Κέρκυρα	Πύλος
Ἀργοστόλιον	Κιλκίς	Πύργος
Ἄρτα	Κοζάνη	Ρεθύμνη (Κρήτης)
Ἀταλάντη	Κομοτινή	Σέρραι
Βάμος (Κρήτη)	Κόρινθος	Σητεία (Κρήτης)
Βέροια	Κύθηρα	Σικωνία (Κιάτον)
Βόλος	Κύμη	Σκιάθος
Γρεβενά	Κυπαρισσία	Σουφλίον
Γύθειον	Λαγκαδᾶς	Σπάρτη
Δημητσάνα	Λαμία	Σῦρος
Διδημότειχον	Λάρισσα	Τρίκαλα
Δράμα	Λεβάδεια	Τρίπολις
Ἐδεσσα	Λευκάς	Φάραλα
Ἐλασσών	Λήμνος	Φλώρινα
Ἐλευθερούπολις (Πράβιον)	Λιμὴν Βαθέως (Σάμου)	Χαλκίς
Ζάκυνθος	Μεγαλόπολις	Χανιά (Κρήτης)
Ἡράκλειον (Κρήτης)	Μεσολόγγιον	Χίος
Θεσσαλονίκη		

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ : ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ: Rue Stamboul No 17

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΪΡῳ: Rue Emad el Dine No 17

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚ: Rue Tewfik

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ Ἐξωτερικοῦ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK: 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡῶΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.350.000